

תשורה

משמחת נישואין של

נפתלי צבי יהודה ושירה מרים טורין

כ"ה שבט ה'תשע"ט

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

Layout by Booklayouts@Gmail.com

פתח דבר

ב"ה

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב **נפתלי צבי יהודה שיחי** עם ב"ג הכלה המהוללה מרת **שירה מרים תחי**, ביום החמישי פרשת משפטים, חמשה ועשרים ימים לחודש שבט, שנת חמשת אלפים ושבע מאות ושבעים ותשע שנה לבריאת העולם.

התודה והברכה לכל קרובי המשפחה. ידידים ומכירים. שהואילו לבוא לשמוח אתנו ביום שמחת לבבנו. ולברך את החתן והכלה שיחיו, ואותנו כולנו. בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

על יסוד הנהגת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע בחתונת כ"ק אד"ש מה"מ והרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא - הננו בזה לכבד את המשתתפים בשמחתנו בתשורה מיוחדת.
'תשורה' זו כוללת:

א. חלק משיחת ש"פ משפטים תשנ"ב, הכולל גם משיחת כ"ה שבט - שיחה שנאמרה היום לפני 27 שנה!

כמו"כ הוספנו קיצור מהשיחה הנ"ל כפי שתורגמה באנגלית ע"י אמו של הכלה.

ב. תצלומי ה'תשורה' שחולקה ע"י אדמו"ר הריי"צ בחתונת כ"ק אד"ש מה"מ.

ג. כמה מכתבים מכ"ק אדמו"ר הריי"צ וכ"ק אד"ש מה"מ למשפחת חתן והכלה, חלקם **בפירסום ראשון!**

ד. כמה מכתבים מכ"ק אד"ש מה"מ **בפירסום ראשון** בענינים שונים.

ה. הערות של כ"ק אד"ש מה"מ על הספר 'הרמב"ם והזוהר' להרב ראובן מרגליות.

ו. תמונות נדירות מכ"ק אד"ש מה"מ במשך השנים.

ז. הערה בדא"ח שנכתב - **ככל הנראה** - ע"י הרה"ח ר' נפתלי צבי יהודה בערג, סבו של החתן, ושעל שמו נקרא.

תודתנו נתונה לה' יחי המלך משיח מנחם מענדל שיחי עזאגווי שנתן מאוצרותיו ע"מ לפרסם כאן לתועלת הרבים, וזכות הרבים תלוי בו.

...

הא-ל הטוב הוא יתברך, יזכנו אשר במהרה נשוב לחזות באור פני מלך חיים, ולשמוע דברי אלוקים חיים מפי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה" עד "קול מבשר מבשר ואומר הנה זה בא", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י כ"ק אד"ש מה"מ תיכף ומי"ד ממ"ש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקיריהם ומכבדיהם

הורי הכלה

הרב מנחם מענדל הכהן ורעיתו פרידמן

אור יהודה, אה"ק ת"ו

הורי החתן

הרב אליעזר ורעיתו טורין

שיקאגו, אילינאי, ארה"ב

היום יום...

שבת כה סבת ה'תש"ג

מברכים ר"ח שבט, אמירת כל התהלים בהשכמה. יום התוערות. הפטורה: הבאים ישרש. שיעורים. חומש: שמות, שביעי עם פירש"י. תהלים: קיט, אשרי... מצותך מאד. תניא: אך מאחר... כנגד כולן.

משיחות אאמו"ר: יציאת מצרים אין דער ארויס געהן פון מצרים ונבולים, און חסידות אין אויף ארויסגעהן פון די מצרים און נבולים פון וועלט. עס אין פאראן א הפרש: יצי"מ אין א ענין פון שבירה און עזיבה, דערפאר אין מען אוועק פון מצרים. יצי"מ פון חסידות אין בירור און תקון, יציאה פון מצרים און נבולים פון וועלט אבער אין וועלט. ד. ה. זייענדיג אין וועלט באדארפען זיין אין א יציאה פון מיצר ונבול פון וועלט. אראפנעהן מען דעם מיצר ונבול און דערהערען דעם אמת, אז וועלט אליין אין באמת גוט, ווייל דאס אין דאך רצונו ית', אין דאס דורך עבודה פון חסידות.

לחפץ. אחה"פ, צ"ט. [אג"ק אדמו"ר הריי"צ ח"ד עמ' תפ"ח]. מראה מקום לפתגם 'היום יום' של כ"ב שבט שרשם כ"ק אד"ש מה"מ על גליון ספר היום-יום הפרטי שלו. בשושן-פורים תשמ"ט, זכה ר' מיכאל אהרן זליגסון לקבל את הלוח מהרבי ע"מ לצלמו.

לחפץ. אחה"פ, צ"ט. [אג"ק אדמו"ר הריי"צ ח"ד עמ' תפ"ח]. מראה מקום לפתגם 'היום יום' של כ"ב שבט שרשם כ"ק אד"ש מה"מ על גליון ספר היום-יום הפרטי שלו. בשושן-פורים תשמ"ט, זכה ר' מיכאל אהרן זליגסון לקבל את הלוח מהרבי ע"מ לצלמו.

פרק קיז

א הָלֹלוּ אֶת-ה' כָּל-גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל-הָאֲמִיּוֹת:

ב כִּי גִבֹר עָלֵינוּ | חֲסִדוֹ וְאַמֶּת-ה' לְעוֹלָם הַלְלוּיה:

פעולותיו של משיח בעולם

כיון שבימים אלו מחליטים ומכריזים ראשי מדינות בעולם על—דבר צמצום וביטול כלי נשק וההוספה בהענינים הדרושים לקיום כלכלת המדינה והעולם כולו - תוכן היעוד "וכתתו חרבותם לאתים", שבירת כלי המלחמה לעשות מהם כלים לעבודת האדמה, "ארץ ממנה יצא לחם" - הרי זה סימן ברור על התחלת קיומו של יעוד זה בגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו

משיחת ש"פ משפטים תשנ"ב

כולל גם שיחות ליל ויום ה' פ' משפטים, כ"ה שבט ויום א' פ' תרומה, כ"ח שבט.

ויש להתבונן בהלימוד וההוראה ממאורע זה, וגם בפרטי הענינים דהמאורע - מקומו וזמנו, כולל שייכותו לתוכנו של הזמן בתורה, בפרשת השבוע, כדלקמן.

ב. הלימוד וההוראה ממאורע זה הוא בענין כללי ועיקרי בעבודתם של בני-ישראל ("מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות") - "להביא לימות המשיח":

מהיעודים דהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בשייכות להנהגת אומות העולם - "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה".

ולהוסיף, שענין זה יהי' ע"י פעולתו של מלך המשיח עצמו - כמו שכתוב בהתחלת הפסוק "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים" ("השופט הוא מלך המשיח. . . שיהא אדון כל העמים, והוא יוכיח להם ויאמר למי שימצא בו העול ישר המעוות. . . ומפני זה לא תהי' מלחמה בין עם לעם כי הוא ישלים ביניהם, ולא יצטרכו לכלי מלחמה, וכתתו אותם לעשות מהם כלי לעבודת האדמה"), שכן, "באחרית הימים נכון יהי' הר בית ה' גו' ונהרו אליו כל הגוים והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלקי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים", "והמורה הוא מלך המשיח, ועליו נאמר וישפט".

וכיון שבימים אלו מחליטים ומכריזים ראשי

א. ידוע שכל המאורעות שבעולם הם בהשגחה פרטית, ויש בהם לימוד והוראה בעבודת האדם לקונו, ועל אחת כמה וכמה בנוגע למאורעות כלליים ועיקריים הקשורים עם מדינות גדולות וחשובות (שבהם נמצא רוב מנין ורוב בנין דבני-ישראל בזמן הגלות) בעלי השפעה ומנהיגות כל העולם כולו, שגם הלימוד וההוראה ממאורעות אלו הוא בענין כללי ועיקרי בעבודת האדם לקונו.

ועל דרך זה בנוגע להמאורעות דימים אלה:

לכל לראש - המאורע שאירע בערב שבת זה, שבו התאספו והתכנסו יחדיו ראשי מדינות גדולות וחשובות בעולם, ובראשם נשיאי שתי המעצמות הגדולות, והחליטו והכריזו על תקופה חדשה ביחסי מדינות העולם - ביטול מצב של מלחמות בין מדינות העולם, שיתבטא גם בצמצום וביטול כלי נשק, ועד לשלום ואחדות, שיתוף פעולה ועזרה הדדית בין מדינות העולם לטובת האנושות כולה.

וקדם למאורע זה (בהשגחה פרטית) נאומו של נשיא מדינה זו לאומה כולה (באור ליום הרביעי, "קמי שבתא", התחלת ערב שבת זה), שבו הודיע והכריז על פעולותיו בצמצום וביטול כלי נשק, וניצול הכספים (שלא ינתנו לרכישת כלי נשק) כדי להוסיף בעניני הכלכלה של בני המדינה - הכרזה שאושרה ע"י בית הנבחרים, שבו נקבעים חוקי המדינה שיש להם תוקף על-פי תורה ("דינא דמלכותא דינא").

והענין בזה: בבוא נשיא דורנו לחצי כדור התחתון, וקבע מקומו במדינה זו ובעיר זו, התחיל בתוקף ונעשה הבירור והזיכור **דחצי כדור התחתון**, שגם בו נמשך הגילוי דמתן-תורה (שהי' בחצי כדור העליון), ויתירה מזה - אדרבה - שנעשה המקור שממנו נמשך ונתפשט עיקר הפעולה דהפצת התורה והמעיינות חוצה בכל **קצוי תבל ממש**, על-ידי השלוחים ששלח ברחבי העולם (גם לחצי כדור העליון), עד לפינה הכי נדחת שבעולם, כדי להפיץ תורה ויהדות בין כל בני-ישראל (כולל ובמיוחד אלו שדרים בין אומות העולם ומדברים בלשונם ומתנהגים בחיצוניות כמותם), ועוד וגם-זה עיקר, הפצת כל עניני טוב וצדק ויושר גם בין אומות העולם על-ידי קיום מצוות בני נח, כמודגש ביותר בשנים האחרונות, ככל שהולכים ומתקרבים יותר להזמן דביאת משיח צדקנו, ש"אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכס אחד".

ובתקופה האחרונה (החל משנת **נסים**, והמשכה בשנת **"נפלאות אראנו"** ו**"נפלאות בכל"**) הגיעה פעולה זו לשיא - בפריצת גבולותי' של המדינה ההיא שבשעתה חרתה על דגלה והכריזה מלחמה בהפצת התורה והיהדות ועד למלחמה באמונה בבורא עולם ומנהיגו (כולל גם המאסר דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ולאחרי זה וכתוצאה מזה יציאתו מגבולות המדינה ההיא), ואף על פי כן, נמשכה גם שם הפעילות דשלוחי נשיא דורנו בהפצת התורה והיהדות בחשאי ובמסירות נפש ממש, עד לתקופה האחרונה שנתבטלה גזירת המלכות ונתאפשר המשך הפעילות דהפצת התורה והיהדות ביתר שאת וביתר עוז, בגלוי ובפירסום, ועד לנפילתו של המשטר הקודם, והקמתו של משטר חדש שהכריז לצדק וליושר ולשלום, על יסוד האמונה בבורא העולם ומנהיגו.

ובהמשך לזה התקיימה בערב שבת זה הפגישה בין מנהיגה החדש של המדינה ההיא למנהיגה של מדינה זו, בהשתתפותם של עוד כמה מנהיגי מדינות גדולות בעולם, שבה נתקבלה ההחלטה וההכרזה שתוכנה **"וכתתו חרבותם לאתים"**.

מדינות בעולם על-דבר צמצום וביטול כלי נשק וההוספה בהענינים הדרושים לקיום כלכלת המדינה והעולם כולו - תוכן היעוד **"וכתתו חרבותם לאתים"**, שבירת כלי המלחמה לעשות מהם כלים לעבודת האדמה, **"ארץ ממנה יצא לחם"** - הרי-זה סימן ברור על **התחלת קיומו של יעוד זה בגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו**.

ליתר ביאור: כיון שנמצאים ב**"זמן השיא"** (די העכסטע צייט) של ביאת משיח צדקנו, "הנה זה (מלך המשיח) בא", רואים כבר (מעין ו) התחלת **פעולתו של מלך המשיח על העמים**, "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וגו'" - על ידי זה שהקב"ה נותן בלב המלכים דאומות העולם ("לב מלכים ושרים ביד ה'") להחליט ולהכריז יחדיו על-דבר המעמד ומצב ד**"וכתתו חרבותם לאתים"**.

וזהו הטעם שהחלטה והכרזה זו היתה בזמן זה דוקא - בגלל שייכותו המיוחדת להגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו בפועל ממש.

ג. ויש להוסיף, ששייכותו של המאורע להתחלת פעולתו של משיח צדקנו מודגשת גם בפרטי המאורע - **המקום והזמן שבהם היתה החלטת והכרזת ראשי המדינות על המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים"**:

המקום שבו אירע מאורע זה (מקום מיוחד שבו מיוצגים בקביעות באי-כח המדינות שבעולם כדי להתדבר ביניהם בדרכי נועם ודרכי שלום) - הוא במדינה זו ובעיר זו, המדינה והעיר שבה נמצא **"בית רבינו שבבבל"**, **"בית חיינו"**, בית הכנסת ובית המדרש, בית תורה תפלה וגמ"ח, דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבחר בו וקבעו להמקום המרכזי שממנו **"תצא תורה"**, הפצת התורה והמעיינות חוצה בכל קצוי תבל עד ביאת משיח צדקנו (כשיפוצו מעינותיך חוצה), שאז יהי' גם קיום היעוד **"וכתתו חרבותם לאתים"**.

כ"ו בחודש, הגימטריא דשם הוי', מלשון מהוה, מודגש עוד יותר חידוש התהוות הבריאה כולה.

ג) ועוד וגם זה עיקר - מצד הקשר והשייכות דזמן זה לנשיא דורנו - להיותו ערב שבת האחרון בחודש שבט, חודש האחד עשר, שהעשירי שבו הוא יום ההילולא (גמר ושלמות העבודה) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאחד עשר שבו נעשה המשך וחידוש הנשיאות שלו ביתר שאת וביתר עוז עד לסיום וגמר כל העבודה של דורנו זה (דור האחרון של הגלות שהוא הוא דור הראשון של הגאולה) במשך מ"ב שנים, דיש לומר שהם כנגד מ"ב המסעות שבמדבר העמים, שאז כבר מוכנים ועומדים להכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה (כמדובר בארוכה בהתוועדות שלפני זה) - שגם בהזמן (נוסף על המקום) שבו היתה ההכרזה על-דבר "וכתתו חרבותם לאתים" מודגשת השייכות לפעולתו של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, המשיח שבדור, שעל ידו נעשה קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים וגו'".

... ו. ומה מובן גם בנוגע למאורע הנ"ל - החלטת והכרזת מנהיגי אומות העולם על-דבר המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים" - בערב שבת פרשת משפטים:

"וכתתו חרבותם לאתים" הוא ענין המובן ומחוייב גם בשכל האדם ("משפטים"), שהרי, שכל אנושי מחייב קיומו של העולם על-פי צדק ויושר, על-ידי שלילת מלחמה שמביאה הרס וחורבן, רחמנא ליצולן, ועד שיביא לשבירת כלי המלחמה ("וכתתו חרבותם") והפיכתם לכלים שמביאים תועלת לישובו של עולם ("אתים").

ואף על פי כן, במשך כל הדורות התנהלו ריבוי מלחמות בין אומות העולם שגרמו הרס וחורבן בעולם - בניגוד להתחייב בשכל האנושי!

ועל כן צריך לומר, שהסיבה האמיתית לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמר ולסיום

ויש לומר, שבקיומה של פגישה החלטה והכרזה זו בהעיר של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר (שבה נתקבצו מנהיגי המדינות, כולל גם מנהיג מדינה זו, שהוצרך לבוא מעיר הבירה לעיר זו), מרומז, שכל זה בא כתוצאה מהפעולות דהפצת התורה והיהדות, צדק ויושר, בכל העולם, שנעשו ונעשים על-ידי נשיא דורנו, משיח שבדור, ועד שעל-ידי שלימות העבודה בכהנ"ל בימינו אלה נעשה העולם כולו ראוי ומוכשר להתחלת הפעולה דמלך המשיח, "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים".

וגם הזמן שבו אירע מאורע זה (בתקופה האחרונה עצמה) הוא זמן מסוגל בשייכות להגאולה - מצד כמה ענינים:

א) מצד ימי השבוע - ערב שבת, ערב והכנה ל"יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים", שבו "משבית מזיקין (כולל גם כלי נשק) מן העולם", ויתירה מזה, כיון ש"מוסיפין מחול על הקודש, משל לזאב שהוא טורף מלפניו ומלאחריו" (שטורף זמן של חול לזמן קדושת השבת), נעשה כבר בערב שבת המעמד ומצב ד"יום שכולו שבת", "משבית מזיקין מן העולם".

ב) מצד ימי החודש - יום כ"ו בחודש, בגימטריא דשם הוי', מלשון מהוה, שרומז על המעמד ומצב דלעתיד לבוא שהתהוות על-ידי שם הוי' תהי' ניכרת בכל הבריאה כולה, כמו-שכתוב "ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר יחדיו כי פי הוי' דיבר", ואין נתינת מקום לענינים בלתי-רצויים (מזיקים וכלי נשק), כמו -שכתוב "לא ירעו ולא ישחיתו גו' כי מלאה הארץ דעה את הוי'".

ומודגש יותר בחיבור שניהם יחדיו - שיום כ"ו בחודש חל ביום הששי בשבוע, שהוא בדוגמת יום ששי דמעשה בראשית, יום ברוא אדם הראשון, עיקר ותכלית הבריאה כולה, ועל ידי (ולאחר) חידוש התהוותו (בכל יום ששי) נעשה חידוש התהוות הבריאה כולה, ובפרט כשיום הששי בשבוע חל ביום

לפני' ולאחרי'), שבה מודגש שגם ה"משפטים" הם "מסיני", ועל דרך זה בנידון-דין, שהכרזת מנהיגי אומות העולם על-דבר "וכתתו חרבותם לאתים" על-פי חיוב שכלם ("משפטים" שדין גם אומות העולם בערכאות שלהם) היא כתוצאה מפסק-דין התורה ("מסיני") על-דבר ביאת משיח צדקנו.

. . יג. ויה"ר והוא העיקר - שהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו תבוא בפועל ממש תיכף ומיד ממש,

ובודאי שאין צורך להמתין עד חודש ניסן, וגם לא עד חודש אדר הסמוך לניסן, וגם לא עד חודש אדר הסמוך לשבט, כיון שמשיח צדקנו בא בשבת מברכים חודש אדר ראשון, בסיומו של חודש שבט, ז"ך שבט, ובפרט ביום השבת לאחר חצות, בזמן המנחה וסעודה שלישית, שקשור עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי.

כן תהי' לנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, עם כל הפירושים שב"מיד" [כולל גם הר"ת דכללות הדורות משה ישראל (הבעש"ט) דוד (מלכא משיחא)], וכל הפירושים שב"ממש", ולכל לראש מיד ממש כפשוטו, ממש ממש ממש.

[הערה 148] ובפרטיות יותר בנוגע לדורנו זה - שבר"ת ד"מיד" נרמזים ג' התקופות השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ראה סה"ש תשנ"ב ח"א עמ' 66265), ועל סדר הקירבה אלינו - משיח (מנחם שמו), יוסף יצחק, דובער (שמו השני של כ"ק אדנ"ע).

תקופת המלחמות בעולם, והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם על-פי צדק ויושר, שלום ואחדות, כמודגש ביותר בהחלטת והכרזת מנהיגי אומות העולם בערב שבת זה, היא (לא רק מצד חיוב השכל ("משפטים"), שהרי חיוב השכל הי' גם בכל הדורות שלפני זה, אלא גם, ובעיקר) מפני שמתקרבים להזמן שאודותיו הכריזה התורה ("מסיני") "וכתתו חרבותם לאתים".

ועל פי זה יש לומר, שהחלטת והכרזת מנהיגי אומות העולם בערב שבת פרשת משפטים על-דבר המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרזת "מלכי רבנן" ש"הנה זה (מלך המשיח) בא", החל מהפסק-דין של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו ועבודתנו דמשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו, וכן הפסק-דין של הרבנים ומורי-הוראה בישראל שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי" - פסק-דין "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדרי העולם, עד כדי כך שמנהיגי אומות העולם מחליטים ומכריזים מדעתם (ו"בערכאות שלהם", שיש בהם התוקף ד"דינא דמלכותא דינא") על-דבר המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

ויש לומר, שהדגשת שייכותה של החלטה והכרזה זו להפסק-דין "מסיני" מתגלית ביום השבת [שבו נעשית העלי' דכל עניני ערב שבת (כולל גם המאורע דהכרזת מנהיגי אומות העולם) להקדושה דיום השבת ("יאכל בשבת", באופן ש"טורף מלפניו")] - שאז קורין בתורה פרשת משפטים כולה (בציבור, ובברכה

And they shall beat their swords into plowshares

The UN treaty of 1992 is the beginning of the fulfillment of the messianic prophecy "and they shall beat their swords into plowshares." What Yeshaya prophesied thousands of years ago, was fulfilled in Manhattan in our times.

On the eve of the Shabbos leaders of the world met in the United Nations to declare a new era of international relationships with the intention to negate warfare and promote peace and aid for the benefit of mankind. We need to understand the lessons in our own divine service, by looking at the place, time and connection of this event to Torah.

It is said about the times of Moshiach, "And they shall beat their swords into plowshares and their spears into pruning tools. Nation shall not lift up sword against nation nor will they learn war anymore." The classical commentator Rabbi Dovid Kimchi explains that the nations will live in peace because of Moshiach's impact over the nations.

Global leaders have resolved to minimize weaponry and use the money to add aid to world sustenance. This is a clear sign of the beginning of the fulfillment of this messianic promise of the prophets. The world is changing because Moshiach is already having an impact on the nations.

This declaration originated in the offices of the United Nations. The UN is located in New York, New York, close to the headquarters of the Rebbe. From his central location G-dliness spreads to the world to bring the Redemption. Moshiach has already so changed the world that even Russia's boundaries have broken open.

The meeting of the world leaders took place

in the city of the leader of our generation, hinting that everything from the fall of Communism to the UN declaration of disarmament occurred as a result of the spreading of righteousness over the entire world by Moshiach.

We see three connections between the timing of this declaration and Moshiach.

Friday, the eve of Shabbos, hints to the eve of time that will be entirely Shabbos, the era of Moshiach.

It occurred on the 26th of Shvat, the numerical value of G-d's primary name *Havaya*. During the times of Moshiach creation will feel existence is sustained through the name *Havaya*.

It was the eve of the final Shabbos of Shvat. This month is connected to Rebbe as the 10th is the date of the Rebbe Yosef Yitzchak Schneerson's passing and the 11th is the date the Rebbe Mh"m ascended to leadership.

This declaration was made during the week of parshas Mishpatim. The parsha discusses laws whose obligation is rational. These commandments must be fulfilled only as a manifestation of G-d's will and not because of human reason.

These commands appear rational only because of Torah's impact on the human mind; our minds naturally think along the lines of Torah. Now our minds naturally think along the lines of Torah's civil laws. During the

times of Moshiach our minds will naturally comprehend esoteric divine mysteries.

This helps us understand the decision of the leaders of the nations to abolish war. It is very logical to stop war as it causes desolation and ruin. People should not want fighting, but there were always many hostilities. Why now do people understand that battle is illogical?

This is because we are approaching the time of Moshiach, not because of the logic of human mind. Human minds always understood the fallacy of war and yet man constantly fought.

The reason world leaders declared the cessation of wars is because our kings, the Rabbis, stated "Behold this one, Moshiach, is coming."

Yisro and Terumah, the portions before and after Mishpatim, have within them allusions to Redemption. Since in between is the portion of Mishpatim, this hints that the matters of redemption in Yisro and Terumah have to be in a manner of Mishpatim, human reason; G-dliness must penetrate the parameters of world. The world itself declares that the time of redemption has arrived.

Parshas Mishpatim hints to Exile, its conclusion and the beginning of Redemption. The laws are developed in the Talmud Neizikin. Neizikin has three sections which correspond to the three Exiles. The first two deal with very negative issues while the third begins with partners who want to build a partition. Instead of causing damage, this is to prevent harm. The third section is not negative because it represents the conclusion of Exile wherein the issues of Redemption will already begin.

But how is it possible that with all this people are still in Exile?

Thus there is enormous need to hasten Redemption with greater intensity. In parshas Mishpatim there are two fundamental commandments that we must focus on to bring

Moshiach, charity and free loans.

These special days, from the 25th of Shvat until the first day of the following month of Adar, empower us to bring Moshiach.

This is especially emphasized on the first of Adar. In reference to the connection of Purim to Pesach we say, "We connect redemption to redemption." But this can refer to Moshiach as well. We can have Moshiach as the first redemption and Purim as the second redemption.

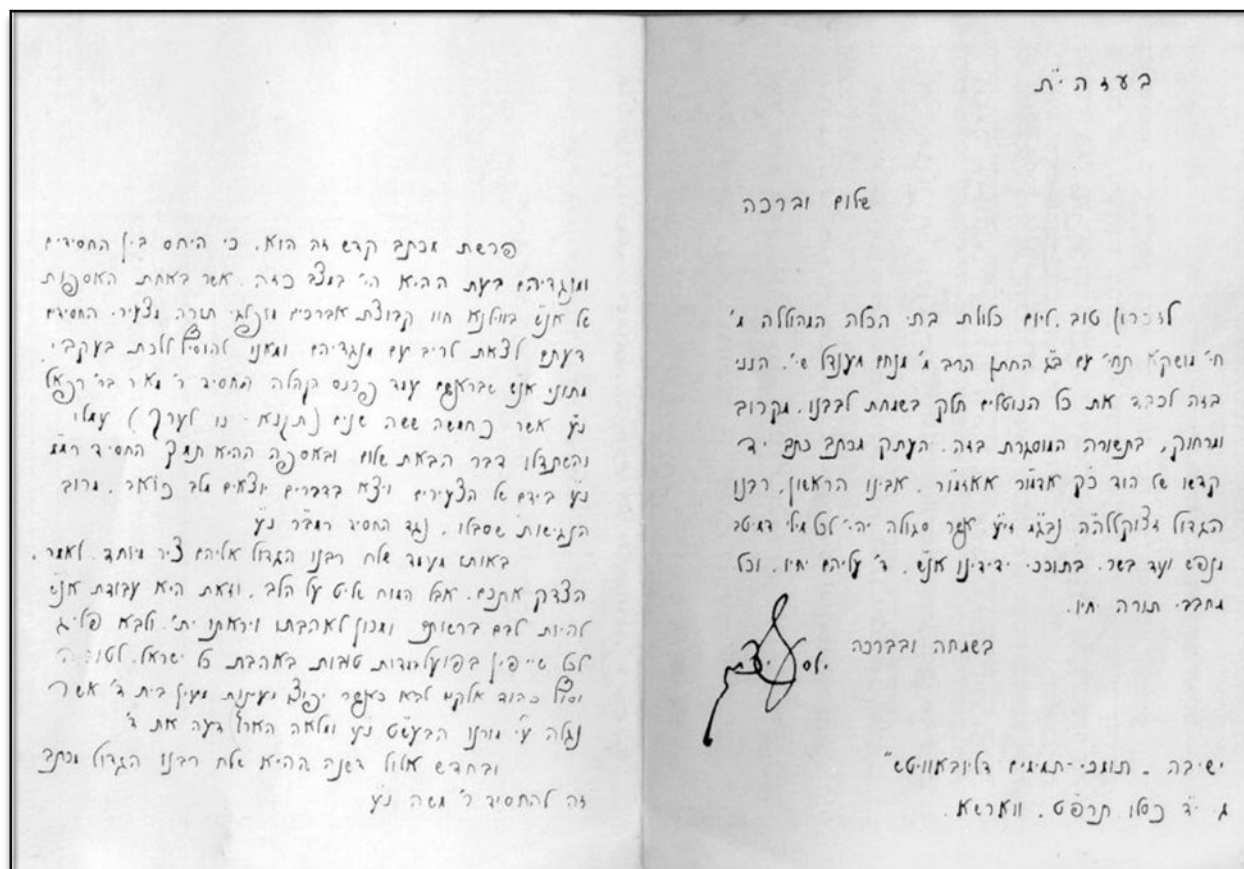
The statement, "we connect redemption to redemption" refers to Adar II in a leap year when there are two months of Adar as Adar II is the month connected to Nissan. The upcoming month is Adar I and not Adar II but this saying can still apply to this upcoming month of Adar I. This is because Adar I is similar in essence to Adar II. Also Moshiach is coming even before the beginning of Adar. Then we will again have the Rabbinical Court and it is possible that they will decide that this year there will be only one Adar. Then this Adar will lead directly into Nissan and concerning this month we will literally apply the saying that "we connect redemption to redemption."

Moshiach should come immediately, *Miyad*, now! Miyad is comprised of the Hebrew letters *mem*, *yud* and *daled*, symbolizing **M**oishe, **Y**isroel Ba'al Shem Tov and **D**ovid King Moshiach. This represents all the generations from Moishe who gave Torah until Moshiach through the teachings of Yisroel Ba'al Shem Tov and all the successive Rebbes.

Miyad also symbolizes the three eras in relationship to the Rebbe, the leader of our generation, in order of proximity to us: **M**oshiach whose name is **M**enachem, **Y**osef Yitzchak the name of the Rebbe Yosef Yitzchak Schneerson and **D**ovber the second name of the Rebbe Shalom Dovber.

Moshiach should come immediately.

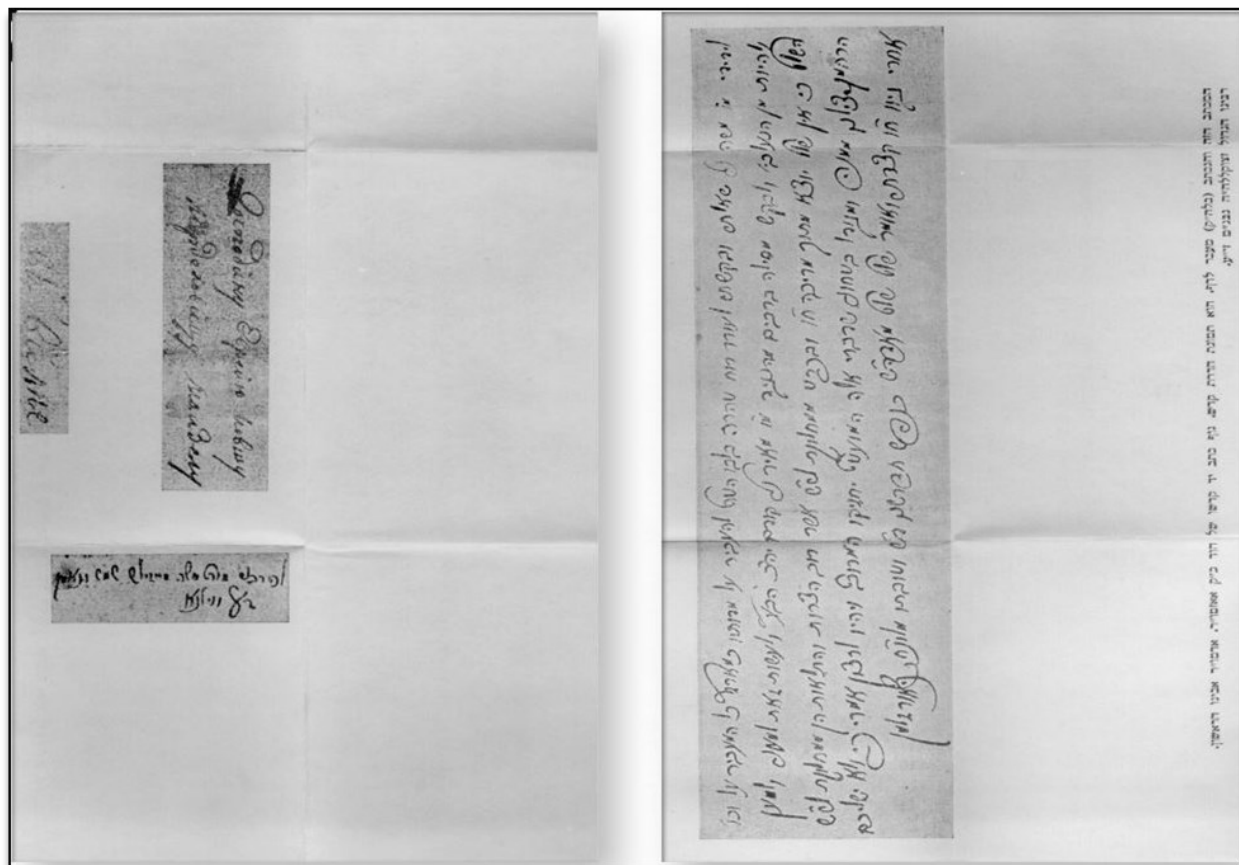
התשורה שחולקה בחתונה כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

באמצע סעודת החתונה של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, בי"ד כסלו תרפ"ט, שעה שהסיבו המסובים ליד השולחנות הערוכים, ציוה הרבי הרי"צ לאחד מתלמידי התמימים, לחלק בשמו, לכל אחד ואחד מהמסובים, תשורה מיוחדת:

גיליון שנכפל לשלושה חלקים. מצדו האחד של הגיליון נדפס צילום "תמונת הדרת-קודש. גוף כתב יד קדשו של כ"ק אדמו"ר. אדמו"ר אבינו הראשון. רבינו הגדול זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, ומצדו השני, כלפי חוץ, נדפסו שלושה צילומי קטעים קטנים, האחד - כתוב בלשון הקודש - אף הוא בגוי"ק של אדמו"ר הזקן. השניים האחרים נכתבו ברוסית על-ידי אדם אחר.

לגיליון זה צורף גיליון נוסף שנכפל לשנים: מצד ימין נדפס צילום מכתבו של הרבי הרי"צ - הכתוב בכתב ידו של אחד המזכירים וחתום בגוי"ק של אדמו"ר הרי"צ - בו הוא מודיע כי מכתב של אדמו"ר הזקן שראה לכבד בו "את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק... אשר סגולה יהי לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, בתוככי ידידינו אנ"ש, ד' עליהם יחיו, וכל מחבבי תורה יחיו". בצד השמאלי של הגיליון, נדפסה פשר פתשגן הכתב - אף זאת בצילום כתב-ידו של אותו מזכיר - בו מפרט הרבי את הנסיבות בגללן שלח רבינו הגדול את מכתבו הנ"ל.

לידידי מו' משה נ"י שאלתי ובקשתי לעורר רוח טהרה בלבו חתן[ור] להעביר על מידותיו כמארז"ל כל המעביר על וכו' ולהיות מן הנעלבין[ם] ולבקש מחילה ברבים מהנגיד מו' מאיר נ"י קודם יה"כ הבע"ל [יום הכיפורים הבא עלינו לטובה] ולעשות זאת למעני ולמען השלום[ם] כי אין שלו' יוצא מתוך מריבה ח"ו ובפרט ממחלוקת לש"ש [לשם שמים] אשר רוב הצרות והתלאות הן ממחלוקת לש"ש הרחמן יצילנו נמנה ומגודל בטחוני שדברי אלה המועטין[ם] יחזיקו המרובין[ם] ויהיו לרצון אמרי פי ולא ישליכם אחרי גיוו ח"ו קיצרתי ואומר שלו' שלו' מאדה"ש [מאדון השלום] כנפש תדרשנו ד"ש [דורש שלומן] וטובתו מלונ"ח [מלב ונפש חפיצה] שניאור זלמן

תרגום הכיתוב בתמונה השמאלית למטה - בגוף כתב יד קודש אדמו"ר הזקן:

להרבני מו"ה מייזליש שמש ונאמן דק[הלת] ווילנא

שלוש השורות הנוספות, בשפה הרוסית, נכתבו על-ידי אחר:

לאדון יהודי משה מורדוכוביץ [בן מרדכי] מייזליש בוילנא

בנוסף לחלוקת ה'תשורה' בעת החתונה, שלח הרבי הרי"צ 'תשורה' זו לכמה מחסידיו, וכלשון הרבי באחד ממכתביו: ". אשר כ"ק מו"ח אדמו"ר שלחו בתור מתנה לחסידים ואנ"ש בקשר עם חתונתי."

מכתבי אד"ש מה"מ לחתונת הורי וכלה

מכתב כ"ק אד"ש מה"מ לחתונת הורי החתן
מיום כ"א מנחם-אב תשמ"ח.
ליד החתימה הוסיף הרבי וכוח"ט [=כתיבה
וחתימה טובה].

טורין - בערג - שיקגו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.
בי"ה, כי"א מני"א תשמ"ח
ברוקלין, נ.י.
האברך הווי"ח אי"א נוי"נ וכו'
מוה' אליעזר שי'
ובי"ג תי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
ליום י"א אלול הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב ושתי"י בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית
בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב
י"א אלול

פרידמן - הערצל - כפר

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.
בי"ה, כי' סיון תשי"נ
ברוקלין, נ.י.
האברך הווי"ח אי"א נוי"נ וכו'
מוה' מנחם מענדל שי' הכהן
ובי"ג תי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
ליום יב' תמוז הבע"ל,

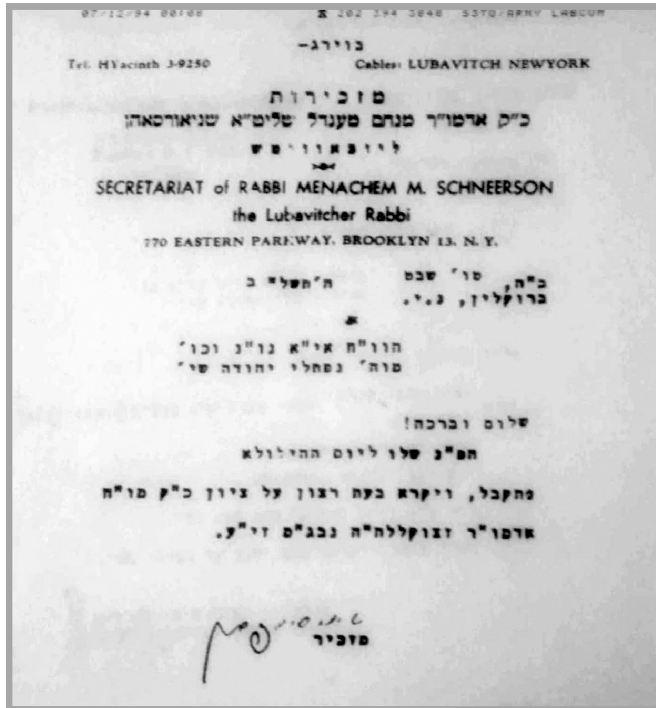
הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב ושתי"י בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית
בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

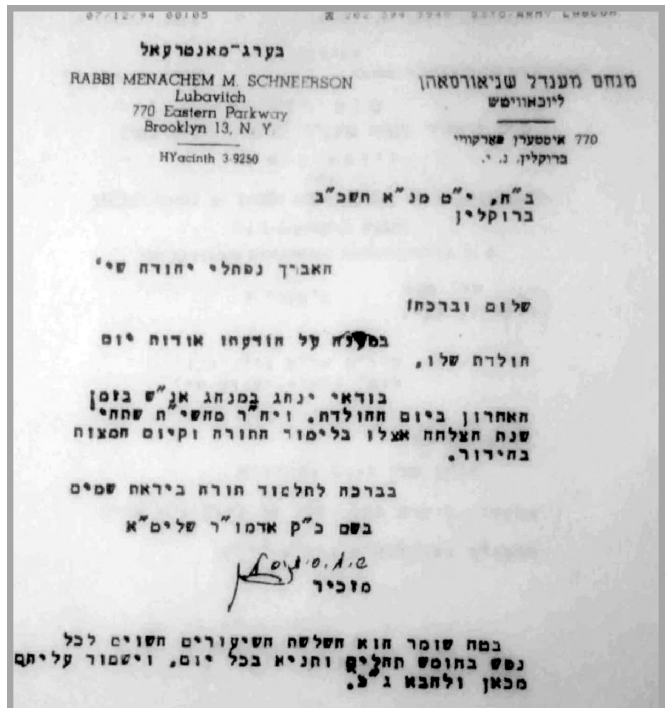
מכתב כ"ק אד"ש מה"מ לחתונת הורי הכלה
מיום כ' סיון תש"נ

אגרות קודש למשפחת חתן והכלה

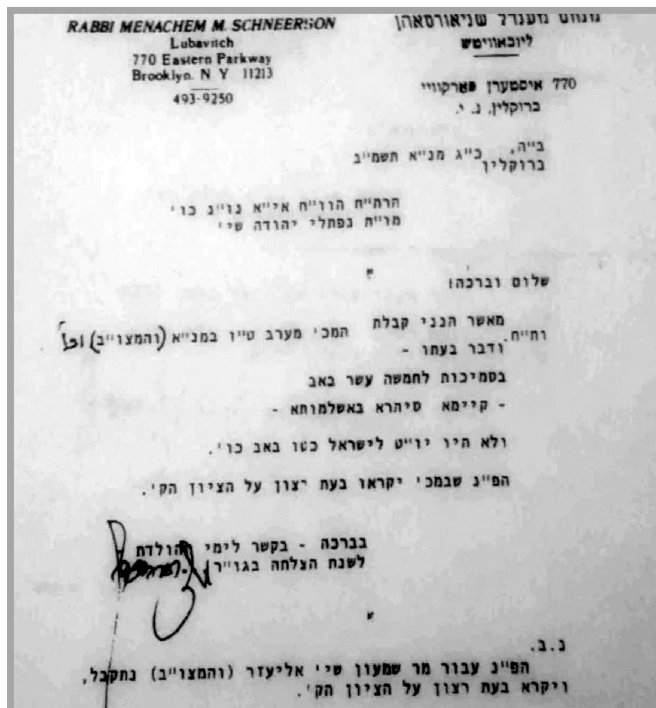
כמה מכתבים מכ"ק אד"ש מה"מ לר' נפתלי יהודה בערג, סבו של החתן, ושעל שמו נקרא.

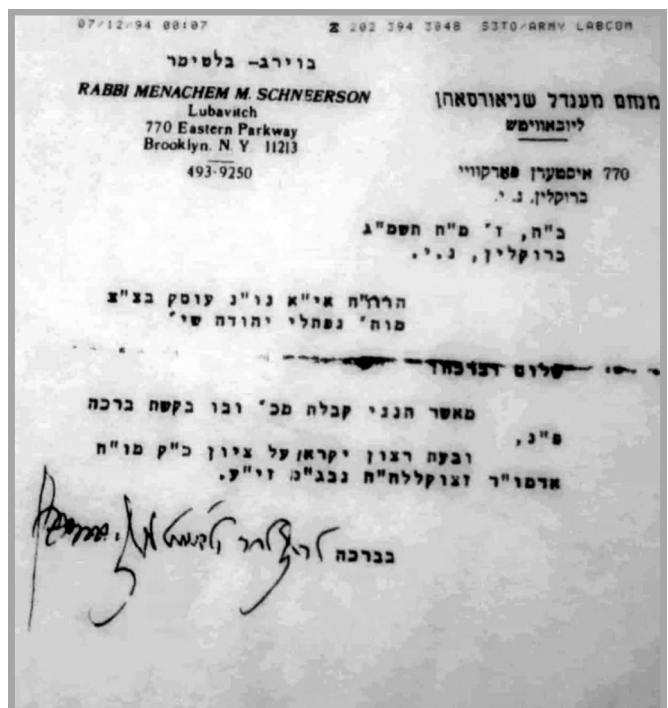
מכתב מיום ט"ו שבט תשל"ב ע"ד קבלת פ"נ

מכתב מיום י"ט מנחם-אב תשכ"ב ע"ד יום הולדתו

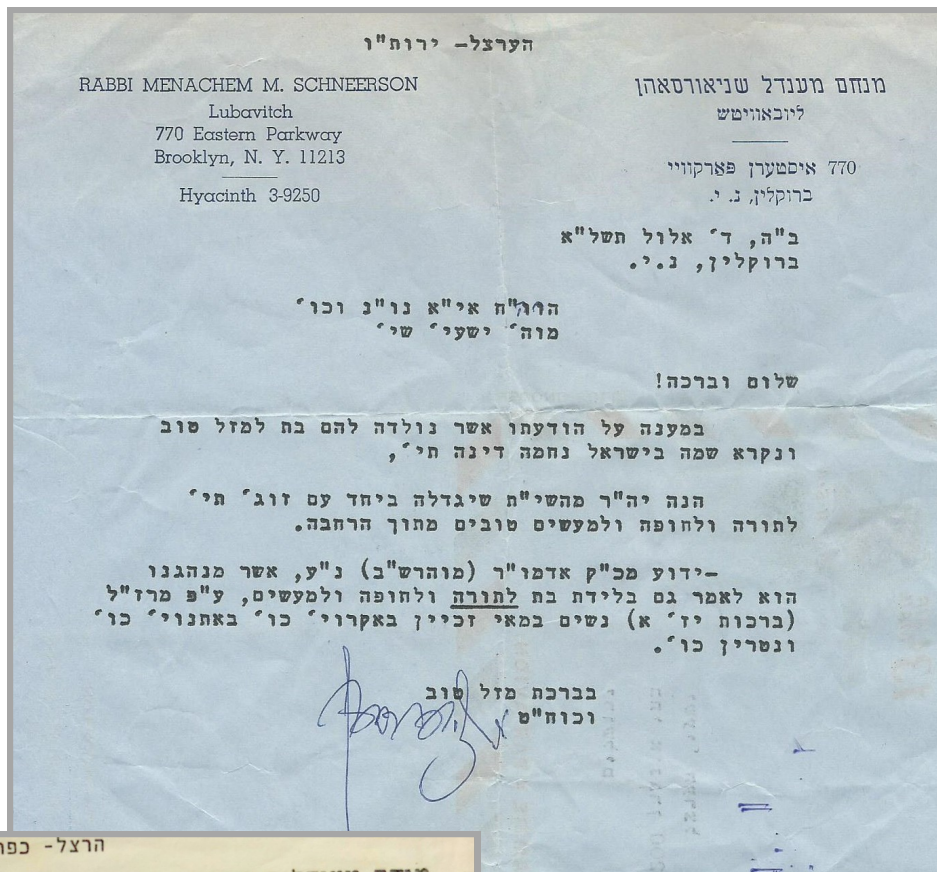

מכתב מיום כ"ד מנ"א תשמ"ב ע"ד יום הולדתו

מכתב מיום ז' מר-חשון תשמ"ג ע"ד קבלת פ"נ.
 הרבי הוסיף בכ"ק: להצלחה ולבשו"ט

מכתב כ"ק אד"ש מה"מ
בלידת אם הכלה

מכתב כ"ק אד"ש מה"מ לבת-
מצוה של אם הכלה

מכתב כ"ק אד"ש מה"מ לסב
הכלה, הרב ישעיהו הרצל, לרגל
חתונתו ביום טו תמוז תשכו

הרצל - ברוקלין
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ט' תמוז תשכ"ו
ברוקלין

האברך הח"ה אי"א נו"נ וכו'
מו"ה ישי' ש"י
וב"ג ח"י

שלום וברכה!

במענה על החזרה מקביעות זמן
חתונתם ליום א', ט"ו תמוז הב' ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכה
מזל טוב מזל טוב ושתהי' בשעה טובה ומוצלחת
ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי
החורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה
זוהי תורת החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

הערצל - ירוש"ו
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ט' ניסן תשכ"ו
ברוקלין

הרה"ח אי"א נו"נ וכו'
מו"ה פנחס ליבוש ש"י

שלום וברכה!

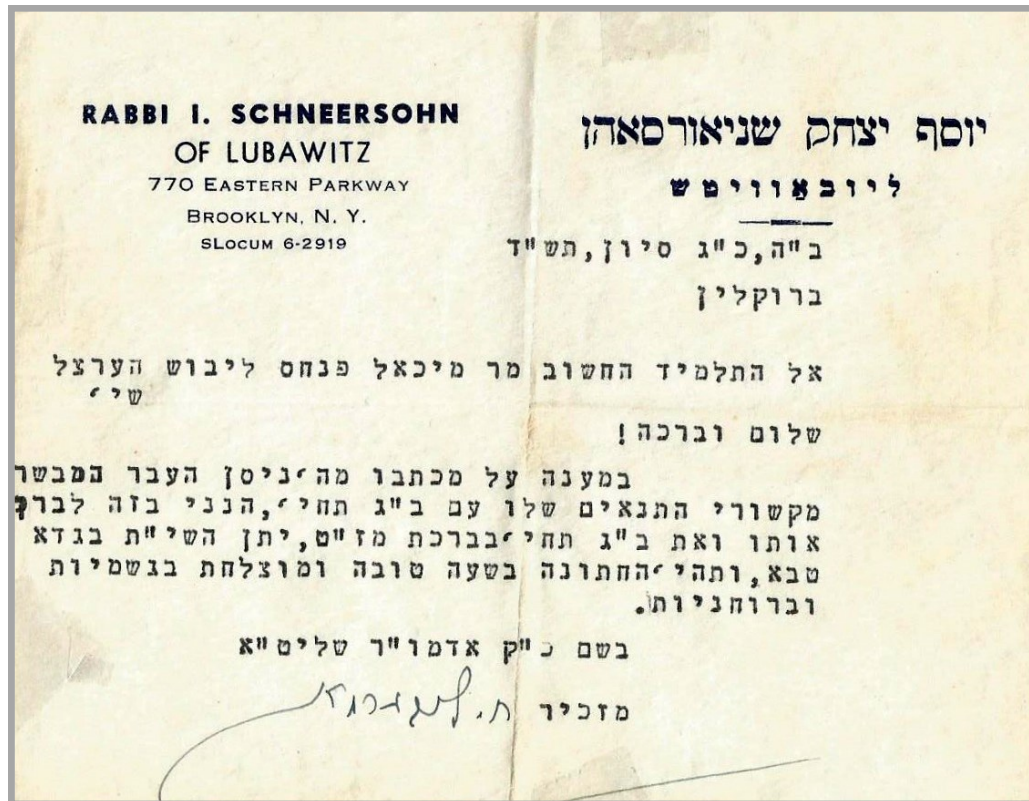
במענה על חזרתו אורות קשו"ת של בנו
האברך ישי' ש"י עם ב"ג ח"י בשעה טובה ומוצלחת,

הנה יה"ר מהשי"ח שיהי' בשעה טובה
ומוצלחת ולבנין עדי עד על יסודי החורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות.

וירח מהם ומכל יו"ה ש"י רוב נחת
יהודי אמיטי חסידותי.

בברכת מזל טוב
ולחז"פ כשר ושמה

מכתב כ"ק אד"ש מה"מ להרב
פנחס לייבוש הרצל, לרגל קשורי
התנאים של בנו, הרב ישעיהו -
סב הכלה

מכתב מאדמו"ר הרי"צ מיום כ"ג סיון תש"ד להרב פנחס לייבוש הרצל, לרגל
קשורי התנאים שלו.

מכתב מאדמו"ר הרי"צ מיום ר"ח אדר תש"ו להרב פנחס לייבוש הרצל, לרגל
הולדת בנו, הרב ישעיהו - סב הכלה.

הערצל-ירושתי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch

770 Eastern Parkway

Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

ביה, כג' אייר תשי"ח
ברוקלין

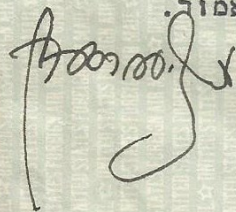
הרה"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ
מוה' פנחס ליביש הערצל שי'

שלום וברכה!

מאשרים קבלה מכתבו מטיז אייר, בו כותב ר"פ מההתעוררות
בחדשים שעברו, ויהי רצון שכאז"א יוסיף בפעולות הטובות בהפצת היהדות
בכלל ומעיינות החסידות בפרט.

ובפרט ע"פ המבואר בענין במאי הוי זהיר מפי, באגה"ק
לרבנו הזקן סוף סי' ז' שצריך להיות זהיר, וכפירוש כ"ק מו"ח אדמו"ר
לייכטין באותה המצוה, וברובא דרובא רואים גם בעיני בשר-מהי המצוה
היא שבה צ"ל זהיר מפי, ובנדון דפומה"ל כ"ק נוכח לדעת שהוא
ענינם בחינוך על טהרת הקדש במוסד כ"ק מו"ח אדמו"ר ~~המקדש~~
ואביו כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) - וצוקללה"ה נבגים ז"ע, שמזה מובן
וגם פשוט, שבה צ"ל כלשון אגה"ק ~~המקדש~~ האמור, העדפה וזהירות
וזריזות יתירה ביתר שאת ויתר עז כפולה ומכופלת למעלה מעלה מזהירות
שאר המצות, וכשיתבונן בזריזות שאר המצות ע"פ המבואר באגה"ק סי' כא'
ואחרי זה איך שצ"ל העדפה וכו', ככל הלשונות האמורות, בלי ספק אשר
תהיי פעולתם וענינם בישיבת תורת אמת בתוספת כו' וכו' כי"פ ככה
ומבואר בכ"מ-שכיון שנצטוונו על זה, בודאי שנחנה האפשרית והכחות
על זה, ואין הדבר חלוי אל ברצונם בהוצאה מהכח אל הפועל, ויהי רצון
שישפיעו גם על חבריהם בעבודה קדושה האמורה, שגם הם יתבוננו אליבא
דנפשי' ובמילא יתפתח ויחגדל המוסד הקי' הן בכמות והן באיכות
בהצלחה מופלגה.

שאף שבכלל הצלחה ענינה למעלה מדרך הטבע, בכל זה מובן
ע"פ המבואר בענין אתעדל"ע, שאף שלהיותה דלעילא-חלוי' במדה גדולה
באופן האתעדל"ע, שכל פרטים שלו הוא גם בהנוגע לענין ההצלחה, ויהי
רצון שיבשר טוב בקרוב, טוב במילואו, בכל האמור.

בברכה לבשו"ט

* ראה אזה"ת ס"פ וישב.

מכתב מיום כ"ג אייר תשי"ח להרב פנחס לייבוש הרצל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ט"ו תמוז, ה'תשל"ב
ברוקלין, נ.י.

הקד"ח אי"א נו"נ כו'
מו"ה ישעי' שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת המכתב-פאזאז והפ"נ שבהקד"ח עה"צ הק"ו.

בבואנו זה עתה מימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז, גאולת כ"ק מו"ה אדמו"ר
וביחד עם זה גאולת "כל מחבבי תורתנו הק", שומרי מצוה, וגם את אשר בשם
ישראל יכונה,

אשר התבוננות הדרושה בה - עלי' להביא התחזקות והוספה בלימוד התורה
ובקיום מצותי' בהדדור,

וה"ז עצמו - עסק בתומ"צ - ענין של גאולה הוא, וכמחז"ל אין לך בן
חורין אלא מי שעוסק בת"ת ועשיית מצוה ה"ה מילוי שליחותו של מלך העולם
וכמובן ממחז"ל היו מכבדין את המצות שהן שלוחי ועבד מלך - מלך,

ובפרט אשר בכ"ז זכות אבות מסייעת וכמובן ג"כ מדברי בעל הגאולה
תיכף באתחלתא דגאולה זו (ג' תמוז) אשר פתח:

מיר בעטען בא השי"ת, יהי ה' אלקיננו עמנו כאשר הי' עם אבותינו אל
יעזבנו ואל יטשנו, השי"ת זאהל זיין מיט אונז, און וועט זיין מיט אונז
כאשר הי' עם אבותינו.

ויש להוסיף הסברה בזה - כי ע"י שאוהבים מעשה אבותיהם בידיהם הרי
זה שהיורש הוא במקום המוריש וכמש"נ תחת אבותיך יהיו בניך - בא בגילוי
ומתבטא במעשה בפועל ועד שבמעשים אלה ה"ה האבות עצמם.

ואף שהמשך בפתיחה הוא: הגם מיר זאיינען דאך ניט גלייך צו אבותינו,
וועלכע זיינען געווען בעלי מסירת נפש בפועל ממש צוליעב תורה און מצות,

הנה הצער ע"ז והחרטה וקבלת טובה על להבא - מועילין (וכידוע בענין
החשובה) ובפרט כשמצדדים לזה - מתאים לביאורו של אדמו"ר הזקן - מסנ"פ
(נפש ל' רצון) מסירת הרצון,

וידועה תורת הבעש"ט: במקום שרצונו של אדם שם הוא כולו,

ומקרא מלא אמר הכתוב - בפרשת שבט י"ב תמוז:

כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו - שכאו"א מבנ"י ה"ה "מיוסדים
וחזקים כצורים וגבעות הללו ע"י אבות ואמהות (הנקראים צורים וגבעות)".

ויה"ר אשר יעשה כאו"א בכהנ"ל מתוך מסירת-הרצון האמורה ובחוקף וחוזק
המתאימים באופן דעם לבדד ישכון ובגויים (ובדרכי הגויים) לא יתחשב,

ועד אשר בצדק יאמר: כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי עוז,

וכמחז"ל לבושו של הקב"ה עוז שנאמר לבש הוי' עוז התאזר ונתננו לישראל
שנאמר הוי' עוז לעמו יתן הוי' יברך את עמו בשלום.

בברכה לבשו"ס בכהנ"ל
והיה זה פתח
ההנהגה

מכתב כללי פרטי מיום ט"ו תמוז תשל"ב להרב פנחס לייבוש הרצל

נדפסה בלקו"ש ח"ח עמ' 347 ואילך.

בסיום המכתב הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכ"ק:

ולהצלחה רבה בהפצת היהדות והמעיונות בפרט

מכתבים מאדמו"ר הריי"צ לר' יעקב פרידמן

סבא-רבא של הכלה (חותנו של סב הכלה, הרב ישעיהו הרצל)

מכתב מיום ח' אדר
תש"ח

ב"ה ח' אדר חש"ח.
ברוקלין.

אל הנכבד אי"א מוה"ר יעקב שי' פרידמאן
שלום וברכה!

במענה על כתבו השי"ח ימלא ימי
הריגה של זוגות חיים וטהי' הלידה בעתה
ובזמנה נקל בשורה ולד חייא וקיימא ויחזק
אח בריאווו.

בדבר הצעת מכירין שיתחיל באומנות
השלאסעריי שעבר וילמדנה גם לאחרים שימצאו
להסדר באומנות זו. היא הצעה טובה וישהח
ויחזק בה. והנני כותב לכה' בסידור הפליטים
ובעזרתם הרב ר"ב שי' גארדעסקי שיחזקו בעזרת
לסדר הדבר בכל הדרוש לזה. והשי"ח יעזור לו
ולכל אשר יתעסקו בעבודה זו להחלם האומנות
בטוב ולהפרינס במנוחה ובשמירת הקביעות עתים
כתורה ועבודה ויראו נחת בבני ביתם יחיו
בנשמים וברוחניות.

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מוכיר.

ב"ה י"ט אדר חש"ח.
ברוקלין.

אל הנכבד אי"א מוה"ר יעקב שי' פרידמאן
שלום וברכה!

במענה על כתבו מנ' לחדש זה נהניתי
לשמוע מאשר עוסק ללמוד ברכים ויישר חילין
ובדבר לימוד ספר החניא שכותב שלומד
אף שלא הכל משיב בהבנתו וחיינו שלימודו הוא
בדרך קבלת עול הזה פן הדבר במבואר בדא"ח
שהקבלת עול מען באדארף לערנען א פרק תניא הוא
העיקר, וההבנה מכל.
והנני נקודה זו כי הקבלת עול עיקר
בטול והנחה עצמו והבנת עיקרה ישנה עצמו ובטול
הזולת בהמעלה דקבלת עול והחסרון דהבנה אין
צריכים ביאור כי הוא דבר שאכל יודעים אותם
ובדבר רצוננו לנסוע לאח"כ ח"ו להיוח
ביחד עם אחותו חיי' מלוי בענין הסתדרותו שמה
ואפשר כדאי להכות על שידע כדור השי"ח יעזרם
בנשמים וברוחניות.

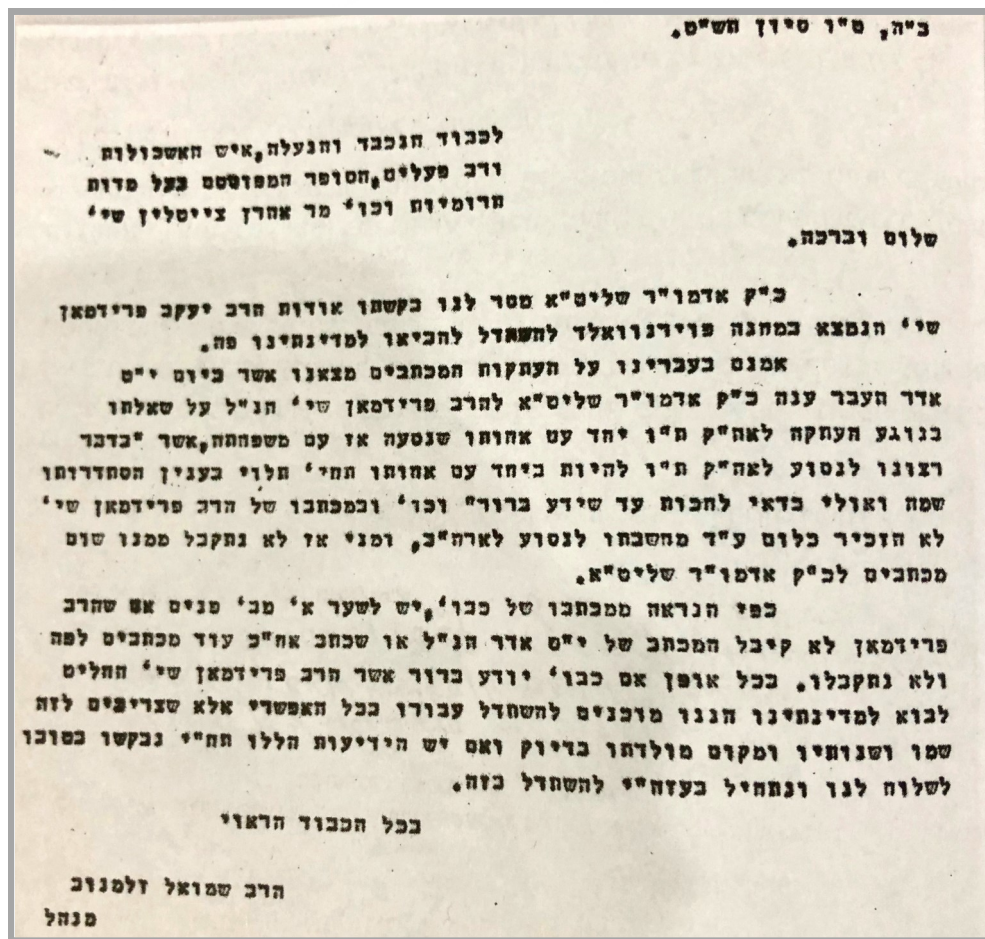
המברכס

מאת יעקב פרידמאן, מודיע כי אחר החסגר של מחנה
פאקינג העתיקו לפורינוואלד (הוא מהמושפעים של
האיש הכותב תמיד לכ"ק ר' אש"ל משה ישכר מאזעס שי)
הוא עוסק איזה שעות בלימוד אומנתו שחושב שיצטרך
לזה בעתיד ואיזה שעות כיום לומד עם תלמידים
שלוהדים בבקר בכי"ס חרכות והוא לומד עמהם בערב
לימודי קודש וגם לומד שיעור בקר ועקב עם גיסו
שהוא ג"כ מלמד עם בניו ועם עוד נער, גם אש"ל לומד
עם איזה בחורים תניא, הגם שהרבה דברים אינם מוכנים
לו בעצמו ושואל אם כדאי ללמוד באופן כזה הגם
שמדגיש בעה הלימוד לתלמידיו שענין כזה וכזה אינו
יודע,

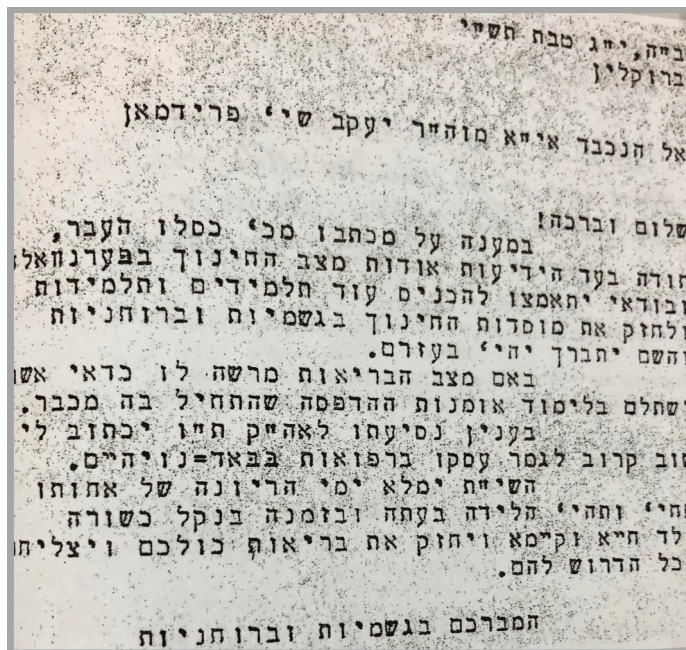
אחותו מעסרייך עם כ"כ שי' נסעו לאח"ק, ונסע
אליהם לקבל פרכת הפרידה ולהשפיע עלי' להתחזק
בעקני יהדות ושואל אם גם הוא יסע עם זוגתו חיי'
לאח"ק להיות יחד עם אחותו היחידה

פ"נ עבורו זוגתו ובתם ומבקש ברכה לב"ז

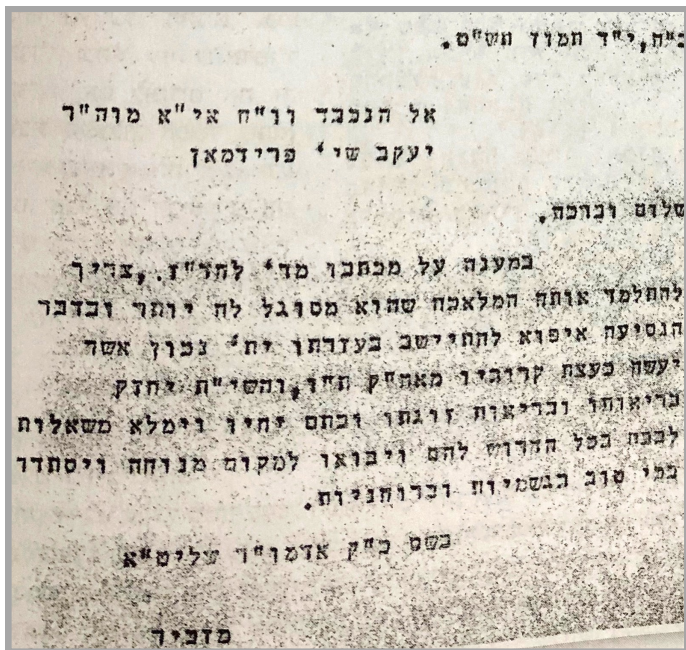
בימין שאלתו של ר' יעקב פרידמן לאדמו"ר הריי"צ, ע"ד שיעורים בתניא, ושואל האם כדאי ללמוד תניא גם
כשהוא אינו מבין ומשיג את כל.
בשמאל, תשובת הרבי אליו: מבואר בדא"ח שהקבלת עול מען באדארף לערנען א פרק תניא הוא העיקר,
וההבנה טפל.

מכתב לר' אהרן צייטלין ע"ד הסתדרותו של ר' יעקב פרידמן

מכתב מיום י"ג טבת תש"י

מכתב מיום י"ד תמוז תש"ט

אגרות קודש בפירסום ראשון

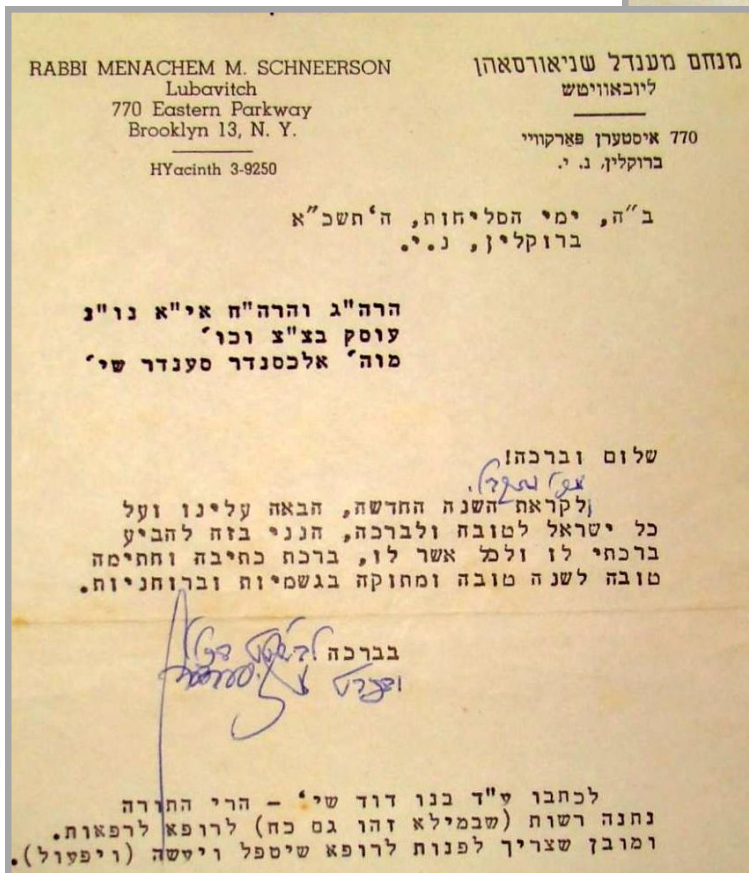
[illegible]

מכתב מיום י"א אייר תשי"ד אל הרב אברהם פריז.
המכתב נדפסה באג"ק ח"ט אגרת ב'תרמז, ומופיע כאן בשלימותה בפירסום ראשון!

מכתבים מכ"ק אד"ש מה"מ אל הרב אלכסנדר סענדער יודאסין, שהי' מחשובי רבני חב"ד בארץ הקודש, רב הקהילה החסידית ביפו במשך קרוב ליוכל שנים, חבר הבית דין ומחבר ספרים על הש"ס וספר התניא.

מכתב "שנה טובה" משלהי אלול תיש"א

בשלהי המכתב הוסיף הרבי בכי"ק:
מתענין לדעת אם יש לבניו שי' קביעות
עתים בדא"ח. ות"ח אם יודיעני עד"ז
בפרטיות.

מכתב "שנה טובה" מימי הסליחות תשכ"א

בשלהי המכתב הוסיף הרבי בקשר לבריאות של בנו דוד:

לכתבו ע"ד בנו דוד שי' - הרי התורה נתנה רשות (שבמילא זהו גם כח) לרופא לרפאות. ומובן שצריך לפנות לרופא שיטפל ויעשה (ויפעול).

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

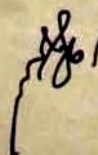
ב"ה.

פאריז יב' אדר ב' צ"ח.

ידידי הרב ו"ח אי"א
מוהר"ר אלכסנדר סענדער

שלום וברכה.

בפענה על מכתבו מכח' אדר ת"ל אשר הוטב
בריאותו לכמו שהי' ות"ל אשר הבדיקת והבחינה
והבחינות טובים הטה, יקיים כפי שציוו הרופ
הרופאים והש"ית ישלח לו רפואה ויחזקהו
ויאמצהו בגשם וברוח שיוכל לעסוק בתורה
ועבודה ולכלכל את במזונם הרוחני והדרכה טוב
טובה מתוך פרנסה בריוח
שילוחו הסך עשרה שקלים נחקבלו והש"ית יה'
בעזרו בגור.

הדו"ש ומברכו,

מכתב מכ"ק אדמו"ר הריי"צ מיום י"ב אד"ש תרח"צ, אל הרב אלכסנדר סענדער
יודאסין.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין נ. י.

ב"ה. י"ח אדר ב' תשי"ד
ברוקלין

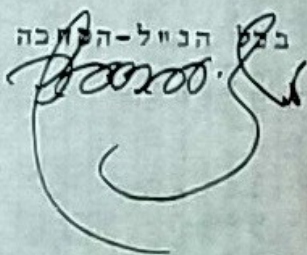
האברך הו"ח אי"א עוסק בצ"צ
מרי"ה

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מז' אדר שני, בו
כותב אודות הנכבדות שחנני לו. ומזכיר שלהצעה אחת כבר
הסכים, אבל אינו מפרש באיזה אופן היתה הסכמתו. היינו
אם רק במחשבה, או שהוא מעין קניין וכיו"ב. שאז מובן
שקשה לחשוב ע"ד הצעות אחרות. ואם לא הי' באופן כזה,
אזי יש להתוודע יותר פרטים אודות מה שכותב במכתבו
הצעה מפרא דאתרא.

נהניתי ממה שכותב במכתבו אודות הגדלת
התלמוד תורה אהלי יוסף יצחק ליובאוויטש אשר בו עובד
בקדש. ובודאי, כמרז"ל מעלין בקדש, יוסיף אומץ גם בזה.
וגדול זכות העבודה בקירוב לבם של בני ישראל לאבינו
שבשמים להוסיף תוספת ברכה בעבינים הפרטים לכל המצטרף.

בברכת הצלחה בכל הנ"ל-הנחה לבשו"ס

מכתב מכ"ק אד"ש מה"מ מיום י"ח אד"ש תשי"ד

כ"ק אד"ש מה"מ הוסיף בכ"ק:
...אודות הנכבדות שמציעין לו.
...באיזה אופן היתה הסכמתו
...יש להתייעץ יותר.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה אדר"ח אלול תשי"ד
ברוקלין

האברך הו"ח אי"א נוי"נ עוסק
בצ"צ מוה' שלמה נח שי'

שלום וברכה!

נהניתי ושמחתי בקבלת מכתבו בו כותב, אשר נספח עניניו הפרטי, ואף שלא נעשו חנאים וגם לא קנין הנה יש הסכמה על השידוך ומתכווננים להתחונה בשעה טובה ומוצלחת. וחבל שמסים במכתבו שרוצים לקובעה לחדש כסלו, שלכאורה יכולים היו לסדרה באלול. ועכ"פ יה"ר שחיי' בשעה טובה ומוצלחת ולבנין ביה חסידותי בגשמיות וברוחניות.

מיש שלאחר התחונה רוצה ללמוד חצי יום ואחרי הצהרונים לעבוד אצל הפעילים. הנה בכלל נכון הדבר. אבל לפלא עליו, שאינו מובן לסחי דוחה את לימוד תורת החסידות. והרי אי"א לצאת ידי חובתו רק בהשיעורים למארגס בזה, ובפרט שגם שיעורים אלו קטנים הם. ואם לא עכשיו אימתי, והשי"ח יצליהו לבשר טובות בכל הנ"ל בהקדם. אקוה שגם בין אנשי וכל להשיג הלוואה על ההוצאות הקשורות בחונתם. ובטח יודיעני בזו

בברכה מזל טוב-המחכה לבשו"ט ובברכה כוחיט

מכתב מכ"ק אד"ש מה"מ אדר"ח אלול תשי"ד

הרמב"ם והזוהר

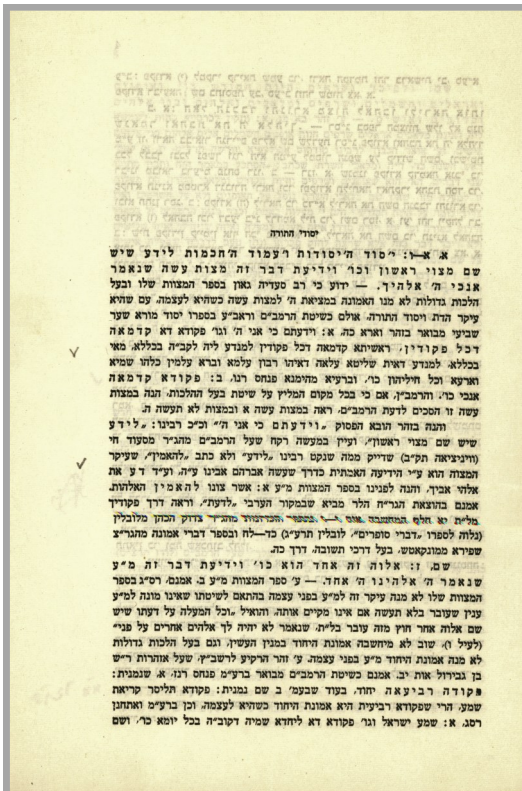

הרב ראובן מרגליות (ז' בכסלו תר"ן - ז' באלול תשל"א) היה חוקר וספרן, וחיבר למעלה מחמישים ספרים במגוון נושאים תורניים, וכמו"כ יסד 'ספריית הרמב"ם'.

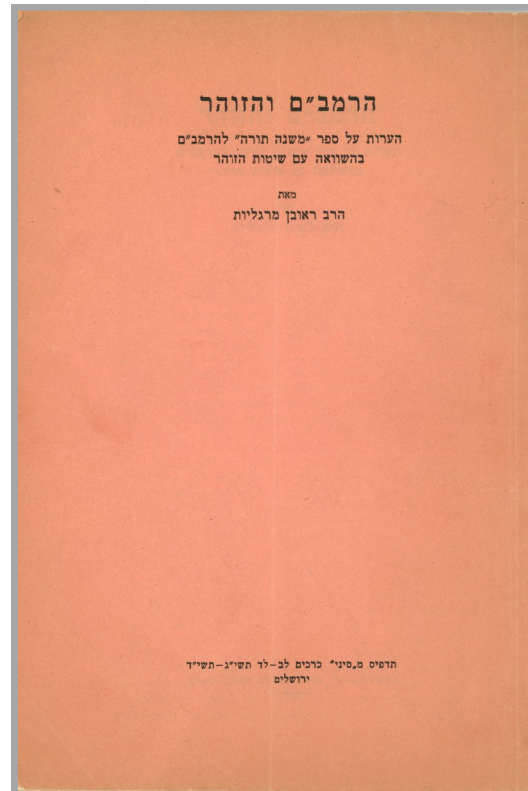
במשך השנים עמד בקשר עם כ"ק אד"ש מה"מ, זכה לעידודו, הארותיו-הערותיו, וזכה גם שהרבי יזכירו באיגרותיו ובשיחותיו (ראה 'שמן ששון מחבר'יך' ח"ג עמ' 74 ואילך).

לפנינו הערות של הרבי על סיפרו של הרב מרגליות 'הרמב"ם והזוהר', שהוא הערות על ספר "משנה תורה" להרמב"ם בהשוואה עם שיטות הזוהר. הערותיו של הרבי באו בשולי איגרת מיום כ"ד אלול תשי"ד - אג"ק ח"ט עמ' שטז (וראה שם התוארים שהרבי כותב עליו: הרה"ג הו"ח אי"א נו"נ צנמ"ס (=צנא מלא ספרי) בקי וסדרן), אבל באג"ק (שם) מציין העורך כי ההערות שכתב הרבי "לא הגיע לידינו". בפועל ההערות נדפסו לראשונה ב'שמן ששון מחבר'יך' שם עמ' 77.

לפנינו (כמה) ההערות של הרבי בכתב יד קדשו בפירסום ראשון.

הרבי ציין ליד ב' קטעים

הספר 'הרמב"ם והזוהר'

[illegible]

בע"א פוח"ס
מצות מינוי מלך

[illegible]

מ"מ לזח"ב

[illegible][illegible]

תנחומא בגבעון דום
עבוה"ק
פרדס

הערות כלליות: (א) מורגש החסרון (בח"ו, ז"ח ס' הבהיר) של לוח
ההשואה לרפי וסמני הוצאות הקורמות של ס' אלו.

חבל אשר בז"ח - בסופו - השמיט הקטע מתניחין פתחין כו'
והר אדני שנמצא באיזה הוצאות ומחסיר בשלימות הוצאה זו.

חבל אשר אינו משתמש בספרי חסידות חב"ד (מלבד במקומות
בודדים שנער יכתבם), ואף שמעתיק - גם דברי אחרון שבאחרונים.

לחברת הרמב"ם והזהר.

ע"ג. מניין מצות האמונה. - ראה טהמ"צ לה"צמה צדק" מצות האמנה
אלקוח בתחלה.

שם. ידיעה דוקא. - ראה קונטרס חורת החסידות - לכ"ק מו"ח אדמו"ר
- פי"ג ובהערתי שם.

ע"ב. מדריגה חיות ושרפים - ז"ל כ"ק אדמו"ר הצ"צ בלקוטי הערות
לדרושי רבנו הזקן בעל החניא (כה"י שלא נדפס עדיין): מש"כ
(רבנו הזקן) דחיות למעלה משפטים - כ"ד הרמב"ם וכ"מ בתולין צא..
אך זהו נגד כאריז"ל, לכן אם באנו לישב זה להאריז"ל צ"ל דמירי
בחיות דמרכבא עילאה דאצי". - וראה ההגה בחניא רפל"ם שצ"ן לרע"מ
פנחס.

ע"ח. שמש בגבעון דום. ראה הנחומא אחרי פסקא יד. ט"ס ע"ב, י"ט, ט"ז.

שם. מלאכים ובנ"א. ראה עבוה"ק ח"ג פ"ג ואילך.

ב-

שם. ג' יסודין כו'. ראה פרדס ש"ם פ"ג.

: : :

להל' ע"ז פי"ב ה"ו. ראה צפנה פענח להגאון מרגצוב שהאיר מקורו מחכמת
הקבלה.

להל' מעה"ק סופ"ג. ראה ס' מדות רשב"י (להרא"ז מרגליות) דף רכה, א
שהקיר מזה"ג כ, א.

: : :

הרמב"ם מקובל: כן הוא במסורה רבי מפי רבי עד מורנו טבעש"ט (ס' השיחוח
לכ"ק מו"ח אדמו"ר - קיץ ה' ש"ח. ע' מא, וכבר ציינתי שם בהערה
דלכאורה צ"ע ממ"ש בשער הגלגולים הקדמה ל"ו ומתור"ש אלקב"ץ בפירושו לשיר
השירים אשר הרמב"ם לא למד חכמת האמת. וראה שם הגדולים להחיד"א מערכת
רמב"ם. - כתבו על הרמב"ם שבסוף ימיו עסק בקבלה: מגדול עוז ה' יסוה"ח
פ"א זפ"ב. שו"ת מהר"ם אלשקר סי' קיז. עבודה הקודש ח"ב פי"ג. הלבוש בלבוש
פנה יקרה ח"א פנ"ג. וראה שומר אמונים ויכוח א ס"ק יג, פי"ה הר"ם בוטריל
לספר יצירה פ"ד מ"ג).

ההערות של כ"ק אד"ש מה"מ כפי שנשלחו לר' ראובן מרגליות.

לציין שהקטע מלקוטי הערות לדרושי רבינו הזקן, שעליו כתב הרבי "כת"י שלא נדפס
עדיין", נדפס לאח"ז באוה"ת נ"ך (ג"כ) עמ' א' רסה

תמונות נדירות

אוסף תמונות נדירות מכ"ק אד"ש מה"מ במשך השנים.

תמונות נדירות מהתועדות י"א ניסן תשל"ה

מסומן בעיגול: סבו של החתן ר' נפתלי צבי יהודה בערג.

תמונות נדירות מהתוועדות בא' משנות ה'מדיים

תמונות נדירות מכ"ק אד"ש מה"מ עובר לפני התיבה

תמונות נדירות מכ"ק אד"ש מה"מ בל"ג בעומר

עטרת זקנים בני בנים

פילפול בדא"ח שנכתב - ככל הנראה - ע"י סבו של החתן, ר' נפתלי יהודה בערג.

נס"ד

על הענין דנושא הכל וכולל הכל

כתב בהמשך תרע"א, בתחלתו "שעצמות נושא הכל, דלפי שאינו מוכרח בשום דבר ממילא יש בו הכל". ולהבין הענין דנושא הכל והחילוק בינו לבין הענין דכולל הכל, ומפני מה אומר הלשון, "דלפי שאינו מוכרח בשום דבר ממילא יש בו הכל".

הנה עפ"י פשוט וכמבואר בחסידות הענין דנושא הוא כעין הענין דיכולת, ויש כמה משלים על הענין דנושא:

- (א) מכה הצומח בארץ. שבכח הצומח דמאמר תושא הארץ דשא יש בו כל הכחות הצמחים הפרטיים בהאופן דנושא, ז"א בפשיטות היותר נעלה. (כמבואר להלן אי"ה).
- (ב) אפשר לומר (בסקירה ראשונה) מענין זה שאומרים הטבעיים, שמחומר "מאטעריאל" אפשר להשתנות ולהיות "ערנערגי"; כי באמת שניהם הם מהות אחד אלא באופנים שונים, היינו לפעמים זה באופן ד"ערנערגי" ולפעמים באופן ד"מאטעריאל". אבל ה"ערנערגי" בעצמו שממנו נעשה כל חומר הוא בעצמו "חומר" פשוט וממנו יכול להיות כל החומרים ולכן כולם הם בו בבחי' "נושא", היינו ביכולת.

ועל הענין דכולל הכל אפשר לומר משל מכ"ב אותיות שבהם נכללו כל הצירופים שאפשר לבוא מהם.

ולהבין הענין בדקות יותר צ"ל ענין הכחות, שבוה יש לבאר הענין ד"נושא" ו"כולל" בשני אופנים:

אופן הא' בכחות יש בהם כמה מדריגות, אבל בכלל הם בג' מדריגות: הא' (כמו שהם באים בגילוי, ה"ב') המקור מאין באו, ולמשל בכח התנועה, יש כחות התנועות הפרטיים שנראים בגילוי כשמתנועע איזה דבר או עושה שאר פעולה מפעולת התנועה, ויש המקור מאין באו התנועות הפרטיים (בדרך כלל) והוא הכח הכללי שלהם (שזה עצם כח התנועה) דכל חי מתנועע, (ובכלל בהענין דהתכללות יש חקירה מהו? שיכול לומר זה בב' אופנים: א) כלל שכלול מפרטים; והיינו למשל גבי הענין דעשרה יהודים עושים מנין (או בטבע (להבדיל) גבי הענין דחז' גוונים העיקרים כלולים בגוון לבן), וההצטרפות של הפרטים הללו עושים דבר חדש, היינו שחערך בין ט' יהודים לי' יהודים הוא יותר גדול מאיש א', כי וההצטרפות שלהם נעשו כמו דבר חדש (וגם הם גבי הגוונים כולם ביחד עושים דבר חדש והוא הגוון לבן). ה"ב') ענין דכלל שלמעלה מלהיות מצורף מפרטים ואין לו שייכות כלל להפרטים הבאים ממנו רק ההפרטים מסתעפים ממנו ולכן בהכרח לומר שבאים ממנו.

ובנדו"ד מדברים מכלל חב' כי גבי כלל הא' אם יחסרו (אחר שנעשה כלל) אחד מהפרטים מהפרטים יבטל הכלל (היינו ההתחדשות שנעשה בו), כמו גבי מנין אם ילך איש א' וא' יבטל המנין דכלל הענין של חסידים (וכן גבי ספר חורא שאם יפסל אחד א' יהי' כל הספר פסול ולא רק אות זה (וכן גבי גוונים אם יחסרו אחד מהגוונים יהא הגוון לבן צאט נחבטל) מפני כלל זה אינו כלל בעצם ורק ההצטרפות מפרטים, משא"כ בנדו"ד הכלל בעצמו הוא למעלה מפרטים בתכלית אלא שמפני שרואים שבאים פרטים ממנו מוכרח לומר שבאים טעם, (אבל לא שהוא מצורף מהם); ובלשון החסידות הוא כוללת ונקודה עצמית. (ראה בתש"ח בהמשך דר"ה על זה: בנוגע כלל הא' האופן הרגשני עמד בזה בספריו)

והוא הענין כללי מה שיש בכל חי הכח להתנועע אבל הוא לא ענין דתנועה פרטית (כמ

שפראה בהתגלות) ומפני שהוא מופשט מכל שרט ומציאות דתנועה, לכן כל התנועות יכול לבוא ממנו, (וכמו שיחבאר אי"ה גבי כח ההיולי דשכל), וכך הוא גבי כח המש שיש שכליים פרטיים היינו השכליים הבאים בהתגלות, ופקורם הוא כח המשכיל.

והחילוק בין הכחות הכלליים (ההיולים) להכחות הפרטיים הנמשכים מהם הוא נראה בשני ענינים:

א) שהגדרים שלהם (של הכחות הכלליים) הם הגדרי הכללי, שזה כח החפ' ולא כח החסד, או שזה כח התנועה ולא כח השמיעה, אבל לא הגדרי הפרט.

ב) שהם רוחניים לגבי הכחות הפרטיים. שהכח הפרטי כשמתלבש באבר לעשות איזה פעולה הרי הכח הפרטי והאבר נקראים בשם פעולה לגבי כח הכללי, כי הוא רוחני עדיין לגבי הכח הפרטי, (ולכן לאו דווקא האבר, אלא אפי' תכח נק' בשם פעולה). ולבד זאת מה שהחילוק בין הכחות הפרטיים להכחות הכלליים הוא רחוק מאד (מצד ב' חילוקים הנ"ל) מ"מ מוכרח לומר שהכחות הפרטיים מסתעפים מהכחות הכלליים (שאל"כ מאין באו?) והכחות הפרטיים הרי הם בהתחללות בהכחות הכלליים (כמשי"ת אי"ה). (ולכא' קצת קשה שבחר"צ (ב' ניטן דף כו-כו) מביא משל על הענין דהתחללות שבכח הכללי מכל הצומח בארץ שכל הצמחים הפרטיים הם בהתחללות בהמאמר חדשא הארץ דשא, ובדא"ה מביא ענין זה דכח הצומח בארץ למשל על הענין ד"נושא" ולא על הענין ד"כולל"? אלא אפ"ל שבכח הצומח יש כפת דרגות כמו שאומר בתש"ח (ד"ה אנכי הוי' אלקיך אות י"ב) שיש בכח הצומח ד' מדרי', כח הצומח העצמי, וכח הצומח הכללי, וכו'. ואפשר כאן (בתר"צ) כשאומר על הענין דכח הצומח שבהתחללות בו הוא בבחי' 'כולל' הכוונה הוא על המדרי' דכח הצומח הכללי. ודוק)

והמדרי' הג' (שבכחות) המקור מאין באו הכחות ההיולים, והם הנק' הכחות ההיולים העצמיים, ז"א גבי שכל אומרים שכח ההיולי הוא השרש על שכל הגלוי אבל יש לו (לפח המשכיל) שרש בנפש, ושם אין הענינים אפי' בהתחללות.

והוא מה שאומר לתלם בחרע"א (דף ו) שבכח ההיולי (כח המשכיל) הגם שאין בו מציאות שכל אבל ענין השכל יש בו... (ולכן יש בו הנטי' להכ' זו (כמו רפואה) או לאחרת), אבל בכח ההיולי העצמי אין בו אפילו הענין דשכל.

ואפשר לומר ההסבר על זה שכח ההיולי העצמי הוא מה שיש בנפש השלימות בכל העניני היינו שמה שיש בהנפש השלימות בכל הוא מאד הכחות שלה ולא מצד הנפש עצמה שלמעלה מהכחות, שכמו שהיא למע' מהכחות אין שייך לומר שהיא מושלמת בכח' או בחסד מפני שאין לה שייכות מפני שהיא למע' מחכ' או חסד אלא מוכרח לומר שהשלימות שלה היא שפיר' ונפח' העצמיים הכלולים בה, והכחות העצמיים הם מה שיש בנפש הכח להמציא ממנו חכ' (או שאר כח) ואין שם ענין השכל כלל, ודק' חכ' על השכל (וגם מוכרח לומר שאין בכח העצמי אפילו הענין דשכל, מפני שאם הי' שם הענין דשכל ה"ה כבר המשכה של שכל, וא"כ מאין יכול להיות החוס' בו, כי אם הוא כבר ב"ענין" שכל הרי הוא כבר שכל ואין יכול מצד עצמו להוסיף או לגרוע בעצמו) (כי אין המשכה יכול להוסיף או לגרוע בעצמו מצד עצמו) כי ההוספה צריך לבוא משרשו, (לכן מוכרח לומר שמפני שהוא העצם על שכל היינו הכח לבד על שכל, אבל לא שכל בעצם כלל וכלל, לכן יכול הוא להוסיף או למעט בהמשכה השכל.

והמשכה

והמשכה מכח ההיולי העצמי הוא הכח המשכיל, והוא לא המשכה (מכח ההיולי העצמי) בדרך ע"ע, כי עצם הוא למע' מלחיות מקור אל הגילוי ממנו, (ואכחות העצמי כיון שהם כלולים ומאוחדים עם העצם הרי הם כמו העצם) והיינו שקור הוא מה שמשך להתגלות, כמו פעין שמשך לנהרות, אבל עצם אינו נמשך כלל להיות גילוי אלא שהגילוי ממנו הוא בדרך ממילא, וכמו התחום שכל המעיינות באים ממנו אבל הוא לא. נמשך לבד. ממילא התחום עומדים במקום א', אלא שהמעיינות נמשכים ממנו בדרך ממילא, וכמו שאור השמש בא מהשמש (חמאור) בדרך ממילא.

וכיון שהכח ההיולי הוא כבר בהמשכה מכח ההיולי העצמי מוכרח הוא להיות באיזה ענין או מציאות, ולא מציאות ממש, אלא שהכוונה הוא שכיון שיצא מכלל העדר המציאות הרי הוא כבר איזה ענין או מציאות (וכמו שאומרים גבי חנו או גבי חומר הראשון שכיון שיצא מאפיסת המציאות ה"ה איזה מציאות) והענין שלו הוא שכל, אבל לא שכל פרטי כלל, ששכיון שהוא היולי על כל הפרטים, אינו יכול להיות בשום ציור פרטי אפילו באופן היותר נעלית, מפני שאם הי' באיזה ציור פרטי איך הי' יכול לצוא ממנו כל הגלויים, ובמדת כמו שאומרים שכל השכלה שיש בעולם או שיכול להיות הרי הוא יכול להשיגו מצד כח המשכיל שלו, ואם הי' מצוייר בשכל פרטי (אפי' באופן היותר נעלית איך הי' כל ההשכלות יכולים לבוא ממנו).

וכיון שכח המשכיל הוא בהמשכה הרי הוא נעשה כבר הענין דשכל (כמו שביארנו) וכיון שהוא הענין דשכל, היינו תחומר פשוט דשכל שיכול על ההשכלות לבוא ממנו הרי כל ההשכלות כלולים בו.

וכיון שהוא בהמשכה הרי הוא בציור (וכל ציור הוא נגביל קצת) לכן הוא נוטה יותר לחכ' זו (כמו חכ' הרפואה או חכ' החכונה או להפדיל חכ' האלקית) מלאחרת, היינו שהוא יותר מסוגל לחכ' זו מלאחרת או למלאכת זו מלאחרת, ולכן רואים שיש אנשים שמצד שכלם הם יותר מסוגלים לחכ' או למלאכה זו מלאחרת, ובמלאכה (או חכ') זו הרי הוא משיג ומשכיל באופן הממילא, אבל כאחר הגם שמייגע אה עצמו אינו יכול להשיגו (כ"כ), אבל מכיון שכח המשכיל פ"פ הוא פשוט לכן רואים שכאז"א יכול להבין לכה"פ קצת בכל חכ' וכל מלאכה.

וכדא"ח (בשמה חשמה ובחרס"ו) מובא החילוק בין כח המשכיל לכח ההיולי העצמי "הוא כמו החילוק בין העלם שישנו במציאות להעלם שאינו במציאות, שמביא דוגמא על זה מהענין גשמי דאש, שיש הענין דאש כמו שהוא בהעלם בגחלת וישנו דאש בפני שהנא נעלם בצור החלמיש, אבל רואים שגחלת מוציאים הנא בגל, אבל יש גבול עד כמה שיכול להוציא ממנו, אבל מצור החלמיש מוציאים אש דוקא ע"י יגיעה (הכאה) אבל יכול להוציא ממנו אש עד אין שיעור, והחילוק הוא מפני שיש שם בגחלת מציאות אש וצריך רק להביאו מהעלם אל הגילוי, אבל מכיון שהוא שם במציאות יש גבול עד כמה שיכול להוציא ממנו, פשא"כ בצור החלמיש אין שם מציאות אש כלל, ורק שהקב"ה הסביע בו הסביע שיכול להוציא ממנו ניצוצות, ויש בו רק הכח על אש אבל לא אש כלל, ולכן ההוצאה ממנו תוא ע"י יגיעה, אבל לאידך גיסא ההוצאה יכול להיות עד אין שיעור. וכך החילוק בין כח המשכיל

ד.

ההיולי העצמי שמפני שכבר יש בכח המשכיל הענין השכל לכן הוא נמשך ונחגלה בנקל (כי הוא כבר המשכה וכל המשכה מוכיח סוכ"ס להתגלות) ולכן ג"כ יש שיעור בכח המשכיל דכאו"א (היינו עד כמה שיכול להעמיק או לחשכיל) והגם שהוא מפני הציור שקנה בהמשכתו, אבל מפני מה קנה הציור מפני שהוא הענין וההמשכה דחכ"י).

אבל מצד כח ההיולי העצמי אין שום מציאות או ענין שכל (כמו שביארנו) ואין בו שום גבול, כמו בחור החלמיש מפני שהוא רק כח לבד, ולכן כדי להוציא ממנו הוא ע"י יגיעה דוקא (והוא הענין דעמלא באורייתא שהוא לעילא משמשא משמשא (הלשו דזהר) שדוקא ע"י היגיעה והמסירה בחכמיו מגיעים לכח העצמי דחכ"י (והוא הענין דאו"ח) וזהו כדוגמת הענין מה שמוכא לגב"ה דה"ח ר' יקותיאל ליעמלער (שמוכא בקונ' לימוד החסידות).

ובפרט ד"ד כ"ז נוגע לכאן שהענין דכחות ההיולים הוא מה שהם כוללים בחוכם כל הפרטים אבל בהכחות ההיולים העצמיים הפוסיים הם שם בבחי' נושא, מפני שאין שם שום מציאות כלל. (והגם שהוא שרש רק על חכ"י או חסד אבל הוא בבחי' נושא).

ולמע' ענין זה דכחות הכללים הוא הענין דשם אלקים (שנק' כח כמו "ואל אילי הארץ") שבו נכלל כל הנבראים. והוא מפני שבו נכלל כל העש"מ, ומעש"מ באו כל הנבראים, היינו שכל נברא יש לו חיות מתי' א' או מאות א' מהצירופים של העש"מ. אבל הבריאה עצמה הוא משם הוי' (והוא כביכול הענין דנושא) (כעין הענין דכחות העצמיים או יכולת כמו שית' אי"ה) והבריאה ממנו הוא בדרך ממילא, ובאין ערוך, ומשל על הבריאה דשם אלקים הוא סתכנו המעמיק שכלו בשכל עמוק, הרי בשעת ההעמקה ישאל אותו א' "מה ה"בכך" של שכל זה", הרי הגם שהבכך הוא הפועל יוצא של ההשכלה והוא באה לאחר כל ההעמקה מ"מ הרי כיון שבהעמקה יש ה"בכך כלול (אלא שמפני גודל אור הטכל בשעת ההעמקה אינו נראה הבכך) ויש להם ערך זל"ז (היינו הבכך אל ההעמקה) פשו"ז יכול להשיב מה ה"בכך", אבל אם נראה שמעמקות לבד יברא דבר, זה ממש באין ערוך, (והוא מה שמביא בסנהדרין ס"ה ע"ב ר"ח ור"ה אברא להו עגלא תלתאי) וזה כמו הערך דשם אלקים לשם הוי' שהבריאה ממנו. (ראה ענין זה יותר באריכות בקונ' דב' ניסן תר"צ בסופה).

זה אופן הא'.

אופן הב': יש הכחות כמו שהם כלולים בתוכם (וזהו הכחות העצמיים דלעיל שהם מנקל כלולים בעצם הנפש) והם שם כולט בחשוואה (היינו שאינם מנקלים עצמאות

דולגה מלפני הכחות שלפניהם ויחזקו אצלם כשהם יצאו מלפני הכחות וינקלו אצלם) יכולים לעמוד כולם ביחד, אלא מוכרח לומר שאינם שם במציאות מפני שבטלים לגבי העצם, ולכן אינם מנגדים זה על זה, אבל מ"מ אינם כלולים זה עם זה מפני שהם כחות עצמיים, וכחות עצמיים הם בחכמיו התקיפות ואינם יכולים להיות כלולים זה עם זה; ומשל על זה מצור החלמיש, הרי רואים שכשנותנים צור החלמיש במים, הרי אין המים מכבה את כח האש שיש בו, מפני שיכולים להוציא ממנו ניצוצות גם

- אחר -

ו.

וההכללות הא' מה שהכחות כלולים ביחד אבל לא יכולים להיות כלולים זע"ז , למע' זה ההכללות הספירות דעקודים שהם עקודים (ככלם) בכלי א' , אבל מציאות "פאר זיך", שאינם כלולים זע"ז . אבל בא"ק שם הם באופן כזה שאינם שום מציאות ויכולים להיות כלולים אפי' זע"ז , והיינו מפני שאינם שום מציאות כלל ולא רק שהם מצאנאם- (פאר עקודים) אלא שהם בטלים לגבי גדלות דא"ק . זה אופן הב' .

וכ"ז הוא במדרי' הנפש (או בכחות שלה , או כמו שהם באנפש עצמה) ובעולמות שלאחר הצמצום , אבל עצמות שהוא למע' מכל מדרי' אלו (היינו לכר זאת שפה שמביאים כ"פ משלים מלמטה על עצמות זהו בן רק משלים כעין דוגמאות היינו שבעניני זה הענין כן) (וכמו שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א ה'צ"ח) (שבכ"מ בחסידות מביאים כמה משלים על ענין אחד מפני שבפרט זה נושל זה מכוון ובפרט זה פשל זה) אבל לפי אמיתות הענין אפשר לבאר שגבי עצמותו זהו במדרי' למע' מכל זה) כי אפי' א"ק שהוא פשוט הוא רק לגבי המדרי' שלמטה ממנו אבל לא לגבי לפני הצמצום (כמובן מפני שהם בא"ק יש הענין דמעלה ומטה , ראש וסוף , וכ"ז אינו שייך בעצמות , ופמו שאמר ממלא מקום החלל/בטות). והגם שגם קודם הצמצום יש אורות אצא"ה וספי' , ולא שכולם הם בעצמות וכעצמות ואינם מציאות אחר מעצמות (שהם כל"ג אורות , ואינם משלים על עצמות א"ש-ח) (דהוא כמשל הנר שפוצץ בזוהר) אדר"ז דרפ"ח) "כבוצינא דאחפשטין מיני נהורין לכל עיבר ואליז נהורין דאחפשטין כד יקרבוץ למנדע לון לא שכיח אלא בוצינא בלחודי כו'" , והיינו (כמו שמבאר ה'תרפ"ב) שכיזן שהנר הוא פשוט בעצם לכן ההחפשטות מיני' הוא ג"כ כמוהו היינו פשיטות , והם ג"כ כל"ג (כלי מספר) (והוא מפני שכיזן שהוא אינו בציור כלום לכן יכולים להחפשט מיני' בל"ג הארות (וכמו בהיולי שביארנו לעיל)) ולכן כשאחא חמצא ניצוץ שהחפשט מנר היינו הנר עצמו שהמצא. וכמו"כ להבדיל גבי ההחפשטות שבעצמות שזוהו רק עצמות ,

ולכן צ"ל הפשט בנושא גבי עצמות הוא למע' יותר מכל אלו. וזהו מה שנאמר הלשון בחרע"א "דלמי שאינו מוכרח בשום דבר ממילא יש בו הכל", שיש בזה כ' פירושים (לכאז') :

(א) האין לו כבי' גבול (וקץ) לפעולותיו ולכן יש בו הכל , והיינו מפני שבגבולי ז"א מי שמוגבל בפעולותיו יש מדה וגבול עד כמה יכול לעשות , וזהו מפני שאין בו הכל , אבל עצמות שאין לו גבול לפעולותיו , ממילא צ"ל שיש בו הכל. ה'תש"ז היינו צריך לשום דבר , וממילא יש בו הכל , היינו מפני שאינו צריך לשום דבר , זהו הוכחה שיש בן הכל , (ועל זה יכול לכאז' להקשות שהי' צ"ל שיש בו הכל וממילא אינו מוכרח בשום דבר , וויילע ער האט אלץ דעריבער דארף ער נים אנקומען צו קיין זאך , אלא החילוק הוא בזה , שיש חולה שלוקח סממני רפואה, למשל מי שיש לו ח"ו מכה וצריך לזה סממני רפואה לרפואה מכתו , אבל בבריא (היינו במי שאין לו המכה) אין (שייך) לומר שיש לו הענינים של הסממנים אלא שאין לו לכתחילה החסרון שיצטרך להסממנים , והוא מרוסם מענין זה . ולכן אומר שאינו מוכרח בשום דבר (היינו שאם לא בסדר זה הי' משמע שמפני שהענינים כלולים בו לכן יש בו הכל , אלא הפשט שאין לו החסרונות להצטרך לזה) והיינו דא ראי'

ז.

שיש בו הכל, היינו השלימות דאכל, וזהו הפסג בנושא היינו נושא בדרך שלילה שאין לו כבי' החסרונות שיצטרך ענינים אלו להשלים אוחו, (ואפשר להבין זה ביותר ממל בגשמיות כמו שרואים בסבא אא שכשרוצה לדעת איך לחשבון צריך ללמוד ולהשחלל בזה כדי שיהי' יכול ללחשבון, אבל רואים שיש מי שנולד, שמצד עצמו (היינו בלי לימוד והשחללות כלל) יכול לחשבון, והיינו לא זו בלבד שידע מה שהשני צריך על זה ללמוד ולהשחלל ז"א שהוא נולד בהידיעה שהשני הי' צריך ללמוד ע"ז, אלא רק כשואלין אוחו ענין בחשבון כמה זה וזה הוא משיב כמעט חיכך לאחר, מפני שיש לו ענין או כח זה במוחו מצד סבעו (ואפשר שגם הוא אינו יודע איך ומה הוא עושה זה). ולכן רואים שיש בו חוש מה שנראה בהשני, ולכן השני צריך ללמוד ולהשחלל כדי ללמוד איך לעשות זה שיש לו כח או חוש מצד סבעו, היינו להשלים חסרון זה צריך ללמוד הידיעה דחשבון, אבל הראשון אין לו חסרון זה (דהער הידיעה) לכתחילה שיהא צריך להשלים אוחו.)

וכענין זה אפשר לומר כיכול גבי עצמות שאין לו החסרונות ששיצטרך כל הענינים להשלים אוחו. ודוק.

(1) אפשר שחקירה זו היתה מופשטת מזה שרואין גבי כתב ספר חורא שהעיקר הוא שיהי' כל אות מוקף גביל. (אאא ועמ"ש בזה באריכות בלקוחי חננה בד"ה שחורה אני כן ושמני כחותם כו').

(2) אפשר לומר שהחילוק בין נושא זה דחומר להנושא דנשמה (היינו מחו הטעם שאינו יכול לאמר זה אצל הנשמה הוא טפני) שגבי חומר הוא סוכ"ס חומר המוכן לקבל צורה, אבל בנפש אינו אאא מוכרח שהכחית יתפללו. (וצ"ע)

(3) צמ"ש בזה בחר"ס ש"פ שלח (ד"ה ועתה גרל וכו') (

אזל דוד יהי' הדנין

דנין עמי עמי

על יסודי התורה

והצלה

דחייך אלושרים דף